

Газета заснавана
ў 1938 годзе.
Адноўлена
ў 1997 годзе.

Газета Слоні́мская

№6 (192). 8 — 14 лютага 2001г.

Масва-палітычны штотыднёвік

<http://gs.promedia.minsk.by>

Кошт 120 руб.

НАВІНЫ

Киловатт накаляется в цене

Постановлением Министерства экономики с 1 февраля в Беларуси на 20,8 процента повышены тарифы на электроэнергию для населения.

Население городов, проживающее в домах с газовыми плитами, будет платить 17,4 рубля за киловатт-час электроэнергии (ранее — 14,4 рубля), население городов, проживающее в домах с электроплитами, а также сельское население — 12,6 рубля (10,4).

По сведениям БелаПАН, новый тариф на электроэнергию будет покрывать её себестоимость на 57 процентов (прежний покрывал на 47 процентов).

Предыдущее повышение тарифов на электроэнергию для населения произошло 11 сентября 2000 года (в 2 раза). В целом же по итогам 2000 года электроэнергия для населения подорожала в 10–10,7 раза.

Дмитрий ВЛАСОВ

Узяты пад ахову новыя помнікі прыроды

Надаўна Міністэрства прыроды Беларусі аб'явіла помнікамі прыроды дзесяць валуноў на Слоні́мшчыне і Мастоўшчыне.

Помнікі прыроды масцовага значэння ў Шчучынскім раёне былі аб'яўлены два старажытных паркі ў вёсках Ражанка і Галавічполі. З абласнога фонда аховы прыроды ў мінулым годзе было асвоена 500 тысяч рублёў на рэканструкцыю парка "Жыбартоўшчына" у Дзяляўскім раёне.

У мінулым годзе ў вобласці былі ўзяты пад ахову 28 відаў раслін, 13 відаў насякомых, 8 відаў птушак і адзін від жывёл — барсука.

Наталія ФУРСАВА

Нападение на журналиста

Вечером 2 февраля на окраине Минска совершена попытка нападения на корреспондента информационной компании БелаПАН Марата Горевго.

Утром 5 февраля журналист обрattился с заявлением в районное управление внутренних дел Минского района в связи с происшествием.

По мнению Марата Горевго, нападение не было похоже на попытку ограбления. Он считает, что этот инцидент может быть связан с его профессиональной деятельностью.

В армии начались занятия по боевой готовности

5 февраля в Вооруженных Силах Беларуси начались трехдневные занятия по боевой готовности.

Они пройдут во всех частях и соединениях белорусской армии и явятся своеобразным тестом на готовность работать в новом учебном году, начавшемся 1 февраля.

Руководить занятиями будут министр обороны генерал-полковник Александр Чумаков и его заместители.

БелаПАН

РЭПАРТАЖ

ЯНЫ ВУЧАЦЦА СЛУЖЫЦЬ БОГУ

Фота Вітала Гіля

Калі нехта хоць раз пераступаў парог Свята-Успенскай Жыровіцкай абіццелі, ужо ніколі, мусіць, не забудзе той атмасферы, якая вітае ў храме. Спакой і ўміратварэнне сagraвае душы людзей, якія трапляюць сюды, каб памаліцца Богу, папрасіць у яго самага запаветнага ці проста пабыць у святым месцы. Здаецца, адчай і праблемы пакідаюць чалавека, з'яўляецца надзея на лепшае.

Маё першае знаёмства з манастыром было яшчэ ў маленстве. Я памятаю, як уразілі тады мяне

людзі, якія там жывуць — семінарысты, манахі. Я была здзіўлена, як яны выстойваюць гадзінамі доўгія службы, прытрымліваюцца пастой, адмаўляюцца амаль ад усяго хараства цывільнага жыцця, каб прысвяціць сябе служэнню Богу. Для мяне, мірскага чалавека, гэта здавалася немагчымым. І па сённяшні дзень я лічу, што не кожнаму пад сілу вытрымаць усе тыя выпрабаванні, на якія добраахвотна ахвяралі сябе слугі Божыя. Гэтыя людзі для мяне былі заўжды нейкай таямніцай, дакрануцца да якой я паспрабавала надаўна, наведваючы Свята-Успенскі Жыровіцкі манастыр, на

тэрыторыі якога знаходзіцца Мінская духоўная семінарыя.

"Прабачце, але сюды ў штанах нельга заходзіць, — затрымала мяне каля ўваходу сталая жанчына. — І без хустачкі таксама". Я разгубілася, але мне было прапанавана выйсце. "Вазьміце на пракат у нас спадніцу, а на галаву накіньце свой капюшон". У новым нарядзе я выглядала вельмі смешна, бо з-пад шырокай спадніцы былі бачны джынсы. Але трэба было захоўваць парадак, таму я не стала пярэчыць.

Першы крок, каб трапіць у манастыр, быў зроблены.

(Працяг на 2 стр.)

У МАСТОЎСКАЙ МІЛІЦЫІ ПАКАЛЕЧЫЛІ ЧАЛАВЕКА

Непаўналетні мастаўчанін Максім Хандога, пасля таго як вярнуўся ў міліцыю, тэрмінова быў змешчаны ў бальніцу.

Дактары выдалілі ў яго селязёнку і з брушной поласці выкачалі каля патаўра літра крыві. Пракурор раёна Юрый Васілеўскі па факту нанесення цялесных пашкоджанняў узбудзіў крымінальную справу па арт. 4 частка 3 Крымінальнага кодэксу РБ. Згодна слоў намесніка начальніка Мастоўскага РАУС Віктара Пячэвіча, па гэтым факту вядзецца службовае расследаванне абласным УУС. Вядомы і асобы, якія падзаражваюць у злачынстве. Але ні міліцэйскае начальства, ні пракурор не назвалі іх прозвішчы, нават маці пацярпеўшага, спасылаючыся на таямніцу следства. Згодна слоў пацярпеўшага, а таксама сведкаў здарэння, справа адбывалася наступным чынам.

Вечарам 27 студзеня ля мастоўскага раённага Дома культуры паміж пацярпеўшым і яго сябрам з аднаго боку і нейкім А. ды яго зна-

ёмым адбылася бойка. Як адзначаюць відавочцы, грамадзянін А. быў на падлітку і фактычна справакаваў яе. Аднак на наступны дзень ён запатрабаваў ад Максіма і яго сяброў 250 дзяляраў ЗША кампенсацыі. Інакш паабяцаў усіх падазніць, спасылаючыся пры гэтым на нейкага капітана. Надалей гэтыя хлопцы цераз бацькоў былі выкліканы ў міліцыю асабіста начальнікам аддзела крымінальнага вышуку Мастоўскага РАУС капітанам Жарковым.

30 студзеня Максім Хандога разам з бацькамі аднаго з сяброў, паколькі апошні не змог прыйсці, з'явіўся ў міліцыю. Яны былі адрэзаны на трэці паверх, дзе знаходзіцца кабінеты аператыўных супрацоўнікаў крымінальнага вышуку. Праз некаторы час іх разлучылі. Непаўналетняга Хандогу адвёлі ў суседні пакой, дзверы зачынілі на ключ і запатрабавалі, каб ён прызнаўся ў бойцы. Па словах Максіма, дазнанне праводзіў капітан і два яго падначаленыя. Паколькі юнак віны за сабою не адчуваў і не пацвер-

джаў факту бойкі, яго пачалі біць. Затым на рукі надзелі кайданкі і звязалі вяроўкаю ногі. З дапамога гэтых прыладаў яму забралі так званую "ластаўку" і паклалі на стол, дзе зноў працягвалі біць. Як сцвярджае Максім, болей за іншых стараўся капітан. Пасля таго, як хлопцу стала кепска, яго развязалі, далі паціць вады. Ужо пасля гэтага забралі нейкія запісы наконт бойкі і адпусцілі. Па дарозе дамоў Хандога сустраў знаёмых, паскардзіўся, што яго збілі ў міліцыі і паказаў на руках следы ад кайданкаў. Акрамя гэтага маюцца следы цялесных пашкоджанняў у іншых месцах. Дома яму стала кепска. Маці выклікала хуткую дапамогу, і ў гэты ж дзень яму забралі аперацыю.

Цяпер Максім Хандога пераведзены з рэанімацыі ў хірургічнае аддзяленне, але стан яго здароўя цяжкі. Днямі да юнака ў палату наведваліся міліцэйскія чыноўнікі і папярэдзілі яго, каб ён маўчаў пра тое, што з ім здарылася. Аб гэтым маці пацярпеўшага заявіла пракурору.

Язэп ПАЛУБЯТКА

людзі ў БЕЛЫХ ХАЛАТАХ

Надаўна на базе слоні́мскіх калгасаў адбыўся абласны семінар аграрнікаў. Гэта мерапрыемства паказала гродзенскае тэлебачанне. Размова ішла пра тое, як да нас прыехалі кіраўнікі самых перадавых гаспадарак Гродзеншчыны, каб на месцы даведацца: чаму масцовыя каровы даюць у суткі на шэсць кілаграмаў малака, а не болей? Уся выяздная брыгада была падзелена на групы і раз'ехалася па фермах. Камера зафіксавала, як самавітыя мужчыны хадзілі між шарэнгаў рагуль, глядзелі, што яны ядуць, што п'юць. Той-сёй з удзельнікаў быў апрануты ў белы халат. Праўда, я вось ніяк не магу для сябе высветліць: навошта ў кароўніку такое спецадзенне? Калі для таго, каб, барані Божа, не занесці нейкую заразу, — то там сваёй больш, чым трэба. Ці каб смуродам не прапахлі скураныя дублёнкі наведвальнікаў? Тады зразумела. Рэч якраз да месца. Бо па сюжэтах было бачна, што людзі аглядзелі шмат вытворчых аб'ектаў. Адразу ж на месцах абмяркоўвалі тое, што убачылі, што пачулі. Карацей, народ працаваў. Таму сведчыць і агульная нарада, якая прайшла ўжо ў памяшканні пасля інспектавання. Спецыялісты па чарзе выходзілі на трыбуну і гаварылі ўсё, як ёсць. У прыватнасці, на думку старшыні калгаса імя Дзеньшычкова Гродзенскага раёна, у слоні́мскіх гаспадарках нізкая прадуктыўнасць у жывелатат-доўлі таму, што не хапае кармоў, а тыя, што назіпашаны — нізкай якасці, дрэнна працуюць селекцыянеры і інш. І як вынік, сярэднегадавы надой малака ад каровы па раёну летася склаў 2083 кілаграмы, на 150 кг меней, чым у папярэднім годзе.

Гэты кіраўнік не проста тэарэтычна вучыў слоні́мцаў, які трэба працаваць. У яго калгасе адна рагуля ў сярэднім дае ў два разы болей — 4000 кг малака ў год. Канечне, гэта не тое, што ў Галандыі ці ў Ізраілі, дзе ад каровы надойваюць па 1000 кілаграмаў. І тым не менш.

Праўда, трэба адзначыць, што малочны спад наглядзецца не толькі на Слоні́мшчыне. Падобная сітуацыя і ў іншых раёнах нашага некалі перадавага заходняга рэгіёну. У параванні з 1990 годам Гродзенская вобласць знізіла вытворчасць малака на карову на адну тысяччу кілаграмаў. Вось і вырашалі ўдзельнікі семінару, што трэба зрабіць так, каб зноў дацягнуць рубжыю дзесцігадовай даўніны. Шкада, што тэлебачанне гэты адказны момант пакінула па-за кадрам. Але трэба думаць, што ўсе прыйшлі да адзінай мудрай высновы, якую напярканцы перадачы агучыў сам старшыня аблсельгасхарчу Вячаслаў Касцюк. Ён заявіў, што ўсім неабходна лепей працаваць.

Аднак, мусіць, ні адзін з прысутных калгасных начальнікаў на той час не прызнаў бы сябе гультаём альбо нэўмекам. Наадварот, пры выпадку скажаў бы: кручуся штодня, нібы вавёрка ў коле, без выхадных, без адпускоў. А што ўрэшце маю? ГАЗік там службовы, невялічкі катэджык, сякую-такую зарплату. А тое, што каровы не дояцца, дык адкуль малаку быць? Даходы ледзь пакрываюць выдаткі. Грошай не хапае на паліва, новую тэхніку, абсталяванне і шмат чаго іншае. Нават шматлікія крыдаты, якія дзяржава потым даруе, не выра-тоўваюць. Колкі старшынь ужо змянілі, а зрухаў да лепшага таксама анікіх. Пацяху сунемся ў бездань.

Саме страшнае ў дадзеным выпадку, што тыя ж самыя кіраўнікі-аграры, у сваёй большасці, добра разумеюць, дзе той сабака закапаны, які цягне веску ў багню. Але разумець адна справа, а дзейнічаць — іншая. Таму і не здарджаюць яны усталёванаму прыцыпцу — будзь як усе, і будзеш шчасны. Так спакайней, бо пайсці насуперак — яшчэ страшней.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

АНЫ ВУЧАЦЦА СЛУЖЫЦЬ БОГУ

(Працяг.

Пачатак на 1 стр.)

Пасля перамоў з царкоўным кіраўніцтвам аб мэце нашага візіту, мы накіраваліся ў будынак Мінскай духоўнай семінарыі.

Нашымі гідамі былі айцец Дзмітрый Пасечнік і Аляксандр Балоннікаў. Яны вельмі стараліся, каб наш візіт быў змястоўным і цікавым. Не ведаю чаму, але я лічыла, што семінарысты — гэта вельмі сумныя, сур'ёзныя людзі, якія амаль ніколі не ўсміхаюцца. А на самай справе сустрэла вясёлых юнакоў, якія жартавалі з намі, гаварылі на розныя тэмы. Можна толькі адным яны і адрозніваліся ад нас — ад іх веела спакоем. Мне здавалася, яны валодаюць нейкай таямніцай, якую нам не спазнаць.

“У нашай семінарыі вучацца 232 чалавекі. Некаторыя з іх прыехалі з Сібіры, Прыбалтыкі, Украіны, Малдовы”, — пачаў свой расказ Аляксандр. — Семінарыя была адчынена другі раз у 1989 годзе. З таго часу было ўжо сем выпускаў. Сённяшнія семінарысты вучацца 5 год, а пасля яшчэ самыя здольныя ідуць на 3 гады ў акадэмію”.

“А ў семінарыі ёсць непаспяваючыя студэнты?” — пацікавілася я. Аляксандр быў вельмі здзіўлены маім пытаннем.

“Не. У нас вучацца тыя, хто жадае атрымаць веды, — адказаў ён. — У семінарыі створаны ўсе ўмовы, каб студэнты адчувалі сябе ў сценах манастыра па-сямейнаму. У маладых людзей ёсць час, каб ацаніць самага сябе, свой выбар”.

Па словах Аляксандра, за гісторыю семінарыі толькі некалькі студэнтаў не вытрымалі ўмоваў распарадку гэтай установы і сышлі.

“Гэта былі так званыя “выпадковыя” людзі, якія адчулі, што зрабілі няправільны выбар. Можна, проста не вытрымалі. Але яны не займелі злосці на Царкву”, — адзначыў Аляксандр.

Сапраўды, распарадак дня семінарыі даволі спартанскі.

Мяркуюць самі:

7.00 — пад'ём.
8.00 — збор у часоўні, ранішняе малітва.
8.20 — 8.30 — сніданак.
9.00 — заняткі ў семінарыі (4 лекцыі па 70 минут кожная).
14.35 — заканчэнне заняткаў.
14.45 — 15.15 — абед.
15.15 — 17.00 — вольны час.
17.00 — 19.45 — абавязковыя самастойныя заняткі ў бібліятэцы.
20.00 — 20.15 — вячэра.
20.15 — 22.00 — вольны час.
22.00 — 22.30 — вачэрняя малітва, у канцы малітвы — вучэбная прапаведзь.
23.00 — адход да сну.

“Няўжо ніхто не парушае яго?” — пацікавілася я. “Бываюць выпадкі, але гэта выключэнне”, — адказаў Аляксандр. “Ведаеце, строгасць сістэмы нараджае недахопы. Вось, напрыклад, студэнт усю ноч рыхтаваўся да экзамену і праспаў ранішняю малітву, якая праходзіць у 8 гадзін. Ці ёсць падстава яго за гэта караць? У большасці выпадкаў падобныя з'явы залічваем на выдаткі вучэбнага працэсу. Але калі гэта ў студэнта становіцца сістэмай, то мусім яго неяк выпраўляць. Самае распаўсюджанае пакаранне — гэта пазачарговы наряд на кухню. Кожнае парушэнне, кожны выпадак разглядаецца ў асобным парадку”, — тлумачыць Аляксандр.

Мяне вельмі зацікавілі пакоі, у якіх жывуць семінарысты. Яны мала чым адрозніваюцца ад мірскіх студэнцкіх інтэрнатаў. Можна, хіба, вызначаюцца чысцінёй, і на сценах замест плакатаў з кіна-ці попзор-

камі, прымацаваны партрэты вучоных, абразы...

Цікава было пагутарыць з самімі семінарыстамі. Мяне ў першую чаргу цікавіла, як гэтыя маладыя прыгожыя людзі наважыліся на свой

выбар? Як да гэтага адносяцца іх родныя, сябры? Чым займаюцца ў свой вольны час?

— Мой бацька — ваеннаслужачы, — гаворыць 27-гадовы Сяргей з Брэста, — кажа, што афіцэр і свяшчэннік нечым падобныя. Першы — служыць дзяржаве, другі — Богу. Мае родныя былі не супраць майго паступлення ў семінарыю. Я лічу, што гэта мае прызначэнне. Праўда, сябры спачатку былі некалькі здзіўлены маім выбарам, але потым зразумелі.

— Мы выхоўваліся ў хрысціянскай сям'і, — распавядаюць брат і сястра Дзмітрый і Таццяна — таму нашы родныя былі вельмі радыя, калі Дзмітрый стаў вучыцца ў семінарыі, а я — у рэгенцкай школе. У нас у сям'і ўсе веруючыя.

Вольнага часу ў семінарыстаў амаль няма. Яны самі пякуць хлеб, займаюцца сталярнымі работамі, напрыклад, майструюць пярылы да левіц, працуюць на прысудзібным участку. А калі ўсё ж выпадае вольная хвіліна, яны выкарыстоўваюць яе на сваю карысць: чытаюць, займаюцца любоімай справай. Нядаўна Жыровічы наведалі студэнты Гродзенскага медыцынскага ўніверсітэта, каб разам з семінарыстамі адзначыць Таццянін дзень.

“Было вельмі весела, — узгадвае айцец Дзмітрый. — Мы разказвалі адзін аднаму аб сваім жыцці, аб сабе, чыталі вершы. Адным словам, добра правялі час”.

Пасля заканчэння семінарыі кожны робіць выбар — застацца ма-нахам і пра жыццё ўсе жыццё ў манастыры (так звае “чорнае” духавенства) ці ажаніцца, атрымаць свой прыход, пайсці “у людзі”, каб там, у міры, прапаведваць Божае слова (“белае” духавенства).

Пакідаючы семінарыю, я падумала, што, можа, сапраўды толькі вера выратуе наш народ, дасць надзею на лепшае будучае.

Вольга ШЫНКЕВІЧ,
Віталь ГІЛЬ (фота)

Жыровічы

ЗДАРЭННІ

Згарэлі ў агні

У вёсцы Дзярэчын Зэльвенскага раёна згарэў дом разам з яго гаспадаром Валентціам Мысінкам.

У нецвярозым стане вясковец лёг у ложку. Запаліўшы цыгарэту, ён заснуў. Ад акурка загарэўся дом. Выратаваць гаспадары і патушыць агонь пажарным не ўдалося.

У гэты ж самы дзень пажар здарыўся і ў вёсцы Горна Зэльвенскага раёна. І там прычынай пажару стала неасцярожнае абыходжанне з агнём. У выніку, згарэў дом і яго гаспадар Іосіф Жыдок.

Злодзеі не спяць

● З дамоў №99/1 і №95, што на Брэсцкай вуліцы ў Слоніме, злодзеі ўкралі відэамагнітафон, прадукты харчавання і залатую вырабы.

● З падвалаў жыхароў Альбярціна і Рышчыц зніклі варэнне, агуркі, памідоры, салаты.

● У калгасе “Прагрэс” Слонімскага раёна злодзеі ўкраў з машыны акумулятар.

● Пакуль гарэў хлёў у аднаго з жыхароў вёскі Парызнаўка, з яго дома злодзеі ўкраў бізэмагнітафон. Міліцыя затрымала злодзея.

Узбуджана крымінальнае справа.

Гараць хлявы і хаты

● 14 студзеня ў жыхара з в. вулка Уз'яднання, што ў Слоніме, згарэла адна тона саломы. Прычына пажару высвятляецца.

● 24 студзеня ў жыхара Ш. з вёскі Мяляканавічы гарэла хата. Агонь пашкодзіў дахавае пакрыццё, мэблю і ванду.

● 25 студзеня ў вёсцы Залесе ў жыхаркі В. згарэла прыбудова пад летнюю кухню.

● У аднаго з жыхароў вёскі Ваўчуны гарэў дом. Агонь знішчыў мэблю і стол.

● 29 студзеня ў жыхара М. з вёскі Парызнаўка гарэў хлёў. Згарэла 2 тоны кармоў. Пажарным удалося выратаваць пяць галоў жывёлы і адну тону кармоў.

Горкі мёд

У апошні час у вёсцы Слонімскага раёна сталі часта наведвацца гандляры мёдам і іншымі таварамі.

Супрацоўнікі слонімскай міліцыі папярэджаюць аб асцярожных адносінах вясцоўцаў да такіх гандляроў. У вёсцы Кракотка, напрыклад, мясцовы жыхар купіў сабе мёд, але не далічыўся вялікай сумы грошай, бо іх украў тыя ж “гандляры”.

Пажар у Дзешкавічах

У пятніцу, 5 лютага, у вёсцы Дзешкавічы Зэльвенскага раёна адбыўся пажар.

У агні згарэлі дом і два вясцоўцы. Аднаму з іх было 35 гадоў, другому — 52 гады. Прычыны пажару высвятляюцца.

Сяргей ЧЫГРЫН

Как директор школы стала кочегаром

Оригинальный способ заработать деньги нашла директор Дашковичской средней школы Т. (Свислочский район Гродненской области).

По поддельным документам она оформила на должность школьного кочегара гражданина П.. Однако этот человек ни разу так и не вышел на работу. Зато руководитель школы исправно получала причитающиеся ему по ставке деньги. Правда, пользоваться этим доходом директор смогла только в течение двух месяцев.

30 января в отношении ее было возбуждено уголовное дело по статье Уголовного кодекса — служебный подлог. Ей грозит денежный штраф или лишение свободы сроком на два года.

Павел ИВАНЕНКО

СТРАТА

Памёр Аляксандр Дубко

У нядзелю, 4 лютага, памёр Аляксандр Дубко — старшыня Гродзенскага аблвыканкама.

У 63-гадовага Аляксандра Дубко здарыўся сардэчны прыступ. Хуткая дамога прыбыла на месца, але ўратаваць яго ўжо не здалося.

Аляксандр Дубко кіраваў аблвыканкамам шэсць гадоў. У снежні 1994 года на гэтай пасадзе ён замяніў Сямёна Домаша, цяпер вядомага апазіцыйнага палітыка. А да гэтага Аляксандр Дубко працаваў старшынёй калгаса “Прагрэс”.

З нагоды смерці старшыні аблвыканкама, у Гродзенскай вобласці была аб'яўлена трохдзённая жалоба. Абавязкі старшыні аблвыканкама цяпер выконвае першы намеснік Дубко па сельскай гаспадарцы Уладзімір Саўчанка.

НАВІНЫ

Ізъята на нашэй граніцы

Более 150 тысяч долларов США, 100 тысяч немецких марок, 180 тысяч российских рублей, а также другую валюту на общую сумму 252 миллиона рублей изъяли белорусские таможенники у нарушителей в январе.

По итогам прошлого месяца, таможенники также изъяли 67 единиц автотранспорта на сумму 1 миллиард 155 миллионов рублей; 943 тысячи штук сигарет на общую сумму 34,5 миллиона рублей; 18 тысяч литров алкогольной продукции на сумму 14,5 миллиона рублей. Сотрудники таможенных органов пресекли несколько попыток вывоза икон XIX века на сумму 1,5 миллиона рублей; 306 ювелирных изделий на сумму 4,7 миллиона рублей; 152 килограмма лома и слитков цветных металлов (алюминий, медь, латунь) на общую сумму свыше 36 миллионов рублей. Помимо этого, в первом месяце года таможенниками изъято 39 килограммов лома, содержащего драгоценные металлы (палладий, платина, серебро) на общую сумму более 85 миллионов рублей.

Алексей ОРЕШКО

Польский режиссер выступил в Гродно

“Белорусское кино в Европе не знают, так как все, что создается белорусскими режиссерами, доходит к нам в российском дубляже”, — отметил 4 февраля на пресс-конференции в Гродно известный польский режиссер Кишиштоф Занусси.

В этот день г-н Занусси презентовал жителям Гродно свою новую картину “Жизнь как смертельная болезнь, передающаяся половым путем”, которая получила гран-при 22-го Московского международного кинофестиваля. Все билеты на фильм в Гродно были раскуплены за день до показа.

Павел МОЖЕЙКО

**Газета
Слоні́мская**
Рэг. нумар 947
ад 24.03.97г.
Заснавальнік і рэдактар
Віктар ВАЛАДАШЧУК

Адрас рэдакцыі:
231800, г.Слонім,
вул. Я.Купалы, 5.
Тэлефоны:
рэдакцыі2-14-39
.....(017) 210-87-17
аддзел
рэкламы2-49-39

Аўтары апублікаваных матэрыялаў
нясуць асабістую адказнасць за
падбор і дакладнасць фактаў, іх
меркаванні могуць не супадаць з
поглядамі рэдакцыі.

Рэдакцыя не вядзе пераліску з
чытачамі і пакідае за сабою
права рукапісы не рэцэнзаваць і
не вяртаць.
Газета друкуецца на беларускай
і рускай мовах.

E-MAIL:gs@irex.minsk.by HTTP://gs.promedia.minsk.by

Падпісана да друку
7 студзеня 2001г.
Час падпісання 7:00.
Надрукавана
ў Гродзенскім абласным
унітарным прадпрыемстве
“Слоні́мская друкарня”,
г. Слонім, вул. Хлюпіна, 16.

Падпісныя індэксы:
64042 (індывидуальная)
63818 (ведамасная)
63646 (льготная)
Наклад 9500 экз.
Заказ № 615
«Газета Слоні́мская»
Спасылка на «Г» абавязковая
Матэрыялы публікуюцца
на правах рэкламы

НАВІНЫ

Наша калега — лаўрэат

Названы лаўрэаты конкурсу беларускага прадстаўніцтва кампаніі "Філіп Моррыс" за лепшую газетную публікацыю па сацыяльнай тэматыцы.

Незалежнае журы, якое ўключала журналістаў дзяржаўных і незалежных СМІ, прадстаўнікоў беларускай асацыяцыі сацыяльных работнікаў і міністэрства сацыяльнай абароны РБ, разгледзела 160 конкурсных заявак па выніках 2-га паўгоддзя 2000-га года. Асноўнымі крэатывамі ацэнкі публікацый былі сацыяльная значнасць, актуальнасць, арыгінальнасць, аўтарскія канцэпцыі. Пераможцамі сталі 3 чалавекі. Па аднаму ў кожнай намінацыі. У намінацыі "Мір у сям'і" лаўрэатам стала наша калега з Дзятлава Леанарда Юргілевіч. Яна атрымала грашовую прэмію і памятную дыплом.

Вольга ШЫНКЕВІЧ

Каб помнілі свае карані

Удзельнікі гуртка пад назвай "Гісторыкі-краязнаўцы", які створаны ў Ракавіцкай базавай школе Дзятлаўскага раёна, вывучаюць летапіс і тапаніміку сваёй мясцовасці.

Яны сабралі багаты матэрыял аб роднай старонцы, даўнейшыя фотаздымкі, успаміны пажылых людзей. Напрыклад, многа цікавага расказала дзецям Зінаіда Іосіфаўна Цыгіль і іншыя аднавяскоўцы.

Малайчына, Саша!

Саша Панкевіч жыве ў Дзятлаве. Вучыцца ў 5 класе сярэдняй школы №1, але на заняткі не ходзіць па прычыне інваліднасці.

Настаўнікі кожны дзень наведваюць яго дома і даюць урокі. Цяжкая хвароба не зламала волю хлопчыка, не давала яго да адчаю. У вольны ад вучобы час ён займаецца творчасцю — вырабляе мяккія цацкі. Яго работа "Коцікі" экспануецца на выставе ў Дзятлаўскім гісторыка-краязнаўчым музеі.

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ

Дабрачыныны "Маніфест"

Мастоўскі рок-гурт "Маніфест" даў дабрачынным канцэрт, зборы ад якога пайшлі на дапамогу дзецям-інвалідам.

Падтрымаць гэтую катэгорыю дзяцей прыехалі таксама школьнікі Правамастоўскай школы-інтэрната, у якой выхоўваюцца дзеці з малазабяспечаных сем'яў. Канцэрт прайшоў пры перапоўненай зале раённага Дома культуры і меў поспех. Мясцовыя артысты выканалі выключна свае песні і кампазіцыі.

Аўтамабіль — сельсавету

Гудзевіцкі сельскі савет прызнаны адным з лепшых у Мастоўскім раёне.

З гэтай прычыны ўстанове падаравалі аўтамабіль. Што выклікала неадназначны меркаванні супрацоўнікаў Луненскай участковай балніцы.

Рэч у тым, што аўтамабіль медыкаў знаходзіцца на капітальным рамоне, і на выклікі да хворых у аддаленыя вёскі дактарам прыходзіцца дабрацца пешшу.

Язэп ПАЛУБЯТКА

В ЕВРОПЕ НА ДОРОГАХ произошли изменения

Изменены европейские Правила дорожного движения.

С 1 февраля в европейских государствах упрощена выдача разрешений на установку знаков, ограничивающих скорость тридцатью километрами в час. Теперь таких "замедленных" зон будет больше. Внутри такой зоны всегда действует правило правой руки — кто справа, тот и прав. На перекрестках с круговым движением вводится единое правило: тот, кто уже находится на кольце, имеет преимущество.

Включать мигалку при въезде на подобную развязку нельзя, но при выезде с такого кольца надо обязательно мигать. Пока не совсем ясно, по каким правилам

будет жить Франция — там на любом перекрестке, если не обозначено иначе, преимущество имеет тот, кто находится справа.

Вводится дополнение к тому пункту правил, который регулирует движение в месте сужения дороги — например, с двух рядов до одного.

Раньше просто говорилось, что оба потока машин, которые вынуждены сливаться в один, равноправны и должны руководствоваться, как говорят немцы, принципом застёжки-молнии: одна машина справа, одна слева. Но, в отличие от СНГ, в Германии многие, увидев соот-

ветствующий знак, на всякий случай, боясь, видимо, что их позже не пропустят, начинали "сбиваться" в один ряд задолго до места сужения дороги и, как уверяют специалисты, усугубляли ситуацию. Теперь в правилах появилось указание, что слияние должно происходить непосредственно перед местом сужения.

И, наконец, последнее: велосипедисты — самый ненавистный для водителей слой населения — получают еще больше свободы: они могут на улицах с односторонним движением двигаться против общего потока. Это, правда, должно быть как-то обозначено, но какой велосипедист смотрит на знаки — даже в Германии...

News.Battery.Ru

ДАЎГАБУД НА ВУЛІЦЫ ДАВАТАРА

Так выглядае будаўнічая пляцоўка на вуліцы Даватара

Надаўна прадстаўнік слонімскага жыллёва-будаўнічага кааператыва "Даватар" наведваў Мінск, дзе сустрэўся з намеснікам дзяржаўнага сакратара Савета Бяспекі генерал-лейтэнантам Леанідам Мальцавым.

Слонімец шукаў дапамогі ў зямляка, былога міністра абароны Бе-

ларусі, у справе даўгабуду жыллага дома для сем'яў вайскоўцаў, што павінен быць пабудаваны на вуліцы Даватара ў Слоніме. Бескватэрныя вайскоўцы ўжо некалькі гадоў чакаюць, калі ж пачнуцца работы. Пакуль яны чуюць толькі абяцанкі...

У сакавіку 1999 года Слонім на-

ведаў Аляксандр Лукашэнка. Пабыўаў ён і ў 11-й гвардзейскай механізаванай брыгадзе, на тэрыторыі якой арганізаваў імпрызававаную прэс-канферэнцыю. Адказваючы на адно з пытанняў, Лукашэнка сказаў наступнае: "Больш за ўсё мяне хвалюе праблема жылля для ваенных. Тут 70 ваеннаслужачых не маюць кватэр. Сёлета 60 кватэр будуць пабудаваны для гэтай брыгады. Праблема вырашыцца".

Аднак ні ў 1999 годзе, ні ў наступным праблема так і не вырашылася. Вайскоўцы па-ранейшаму застаюцца без кватэр. Будаўніцтва пачалося, але хутка спынілася, і ў Слоніме з'явіўся чарговы даўгабуд. Больш таго, многія сваі ўжо разваліліся і іх трэба аднаўляць (гл. фота).

Падчас згаданага сустрэчы генерал-лейтэнант Леанід Мальцаў паабяцаў слонімскаму вайскоўцу дапамагчы ў вырашэнні іх праблемы. Застаецца спадзявацца, што на гэты раз справа даўгабуду на вуліцы Даватара зрушыцца з мёртвай кропкі.

Сяргей ЁРШ,
Віталь ГІЛЬ (фота)

ОПРОС

КАК МЫ ЖИВЁМ?

На этот вопрос недавно попыталась получить ответ социологическая служба ЦК Партии коммунистов Белорусской (ПКБ). Как и в предыдущих опросах, которые проводятся с 1988 года, участие приняли и жители Слонима и района. А всего по Беларуси было опрошено около 7 тысяч респондентов.

Так как же считают наши земляки своё материальное положение. 71% респондентов или 59 человек считают, что за прошедший год их материальное положение ухудшилось по отношению к предыдущему. В начале 1999 года так считало 76% опрошенных, в 98-м — 52,8%.

Результаты ответов на другие вопросы приведены в таблице ниже. Стоит отметить, что около половины респондентов, у которых материальное положение улучшилось, часто отказывают себе в продуктах питания, лекарствах и необходимой одежде.

Стоит отметить, что около половины респондентов, у которых материальное положение улучшилось, часто отказывают себе в продуктах питания, лекарствах и необходимой одежде.

	1998 г.	1999 г.	2000 г.	2001 г.
Осталось на прежнем уровне	32,8%	31%	20%	20%
Улучшилось	14,2%	7%	4%	4%

более 54%, годом ранее так считало 52% опрошенных, в 99-ом и 98-м годах — по 41%. С каждым годом уменьшается число граждан, которые убеждены, что их сегодняшнее материальное положение определено развалом СССР. Сегодня так полагает только четвертая часть респондентов, в 1998 и 1999 годах они составляли две трети опрошенных.

Третья часть респондентов считают, что в ухудшении их жизни виноват президент. Если в 1999 году этот вариант ответа выбрало 25% опрошенных, то в последние два года так думают почти 44%.

Как показывают результаты опроса, люди не считают, что в ухудшении их жизни виновны политические партии, предприниматели, Верховный Совет XIII созыва, правительство и президент России. За последнее время убавилось число и респондентов, полагающих, что в ухудшении их материального положения следует винить Запад и оппозицию.

На вопрос, какой есть путь к улучшению жизни, только около 27% опрошенных могли сказать, что они будут самостоятельно искать его, не нарушая закон. В прошлом году такой вариант выб-

рало 40% респондентов. Терпеливо ждать наступления лучших времён готовы 21,6% опрошенных. В прошлом году такой вариант ответа предпочли только шесть процентов сограждан, принявших участие в исследовании.

Анализируя данные опросов, можно сказать, что значительно увеличилось число людей, готовых нарушить закона ради улучшения своего материального положения. Сегодня на таком варианте ответа остановились 17% респондентов.

Кого вы поддерживаете на предстоящих выборах президента? Отвечая на этот вопрос, 53% слонимских респондентов не будут поддерживать на осенних президентских выборах Александра Лукашенко. За него готовы голосовать 27,8% опрошенных, а 19,2% принявших участие в проводимом опросе, затруднились сделать свой выбор.

Стоит добавить, что в проведенном социологическом опросе приняло участие 83 человека (36 мужчин и 47 женщин), в возрасте от 28 до 70 лет, проживающих в г. Слониме и Слонимском районе.

Среди них высшее образование имеют 17 человек, среднее или среднее специальное — 63 человека, начальное — 3 человека. Респонденты представляли все слои населения: рабочих, служащих, работников образования и культуры.

Виктор ГЕРАСИМЧИК,
руководитель социологической группы при Слонимском райкоме ПКБ

НАВІНЫ

Утылізацыя змяніла адрас

У сувязі з пераабсталяваннем кацельні пры Мастоўскай райбальніцы ўзнікла праблема з утылізацыяй медыцынскіх адходаў.

Напачатку іх меліся знішчаць у Гродне, але, згодна інструкцыі дваццаціпятигадовай даўны, пры выкананні адпаведных нормаў медыцынскія адходы можна знішчаць і ў мясцовай кацельні. Таму было вырашана выкарыстаць для гэтых мэтаў кацельню ААТ "Мастоўдрэў".

Зацкаўлення службы прадугледзелі ўсё, акрамя аднаго: чалавечай цікавасці. Адзін з рабочых вырашыў паглядзець, што ў скрынцы, і... убачыў там чалавечую нагу.

Узбуджаныя рабочыя, якія папярэдне былі выдалены з кацельні, адмовіліся нават ад абеду. Мастаўчане помняць выпадак, калі некалькі гадоў таму назад па неабачлівасці медыкаў сабака ў якасці харчу здабыў чалавечую нагу. Міліцыянеры, атрымаўшы першапачатковую інфармацыю, падумалі, што ў Мастах адбылося дзікунства — расчлененне трупа, — але срод іншых версій яны вылучылі і медыцынскую, і іх меркаванне спраўдзілася. Паколькі Масты — невялікае мястэчка, то тая неардынарная падзея надоўга засталася ў памяці яго жыхароў.

Мастаўчанкі хочучь быць лідэрамі

У мінулыя выхадныя Мастоўскае аддзяленне грамадскага фонду "Дзецям Чарнобыля" сумесна з мінскімі партнёрамі правялі семінар па тэме жаночага лідарства.

Тры дзесяці мастаўчанак на працягу двух дзён праслухалі не толькі цікавыя лекцыі, але і мелі трэнінгі па рознай тэматыцы, што датычаць паводзін жанчын у розных жыццёвых варунках.

Продаж адмяняецца

Мастоўскія ўлады беспаспяхова спрабуюць наладзіць конкурс продажу камунальнай маёмасці.

Першыя спробы правесці гэтакі мерапрыемства былі гадоў шэсць назад. Тады на продаж выставіліся будынак былога раённага дома культуры і меліся пакупнікі, але перад імі былі пастаўлены непрыемныя ўмовы: вялізны будынак павінен быў набыць адзін суб'ект гаспадарання ці адна асоба. Не адбыўся падобны конкурс і праз год, бо не знайшоўся пакупнік. Нядаўна Мастоўскі райвыканкам вырашыў зноў правесці конкурс продажу камунальнай маёмасці, але тут жа аб'явіў аб даце яго пераносу. У гэты раз прычынай стала пераацэнка асноўных сродкаў арганізацыі згодна Пастановы Міністэрства статыстыкі і аналізу РБ.

Язэп ПАЛУБЯТКА

Вечер Владимира Высоцкого

В СШ № 8 г. Слонима прошёл вечер, посвящённый памяти Владимира Высоцкого. Главным организатором вечера была Елена Дзюба.

Ученики старших классов смогли поближе познакомиться с творчеством кумира, узнали много интересного из его жизни. На вечер были показаны фотографии В. Высоцкого и отрывки из кинофильмов с его участием. Ученики сами исполнили песни Владимира Высоцкого на гитаре. Инна МОЙСЕЙЧИК

4 БЕЛАРУСЬ: ПАДЗЕІ, ФАКТЫ, КАМЕНТАРЫ

Газета
Слоні́мская

8 — 14 лютага 2001г. № 6 (192)

КУДИНОВ ВЫШЕЛ НА СВОБОДУ

5 февраля в 15.10 из колонии усиленного режима УЖ 15/1 отпущен на свободу депутат Верховного Совета Беларуси 13-го созыва Владимир Кудин.

У ворот тюрьмы его встречали родственники, журналисты, политики, в том числе Александр Добровольский, Вячеслав Сивчик, Людмила Грязнова, Валерий Щукин.

Освобождение Владимира Кудина произошло после того, как суд Борисовского района Минской области пересмотрел его уголовное дело в связи с введением в действие 1 января 2001 года нового Уголовного кодекса. Новый УК Беларуси предусматривает за дачу взятки — а именно в этом был обвинен Кудин — более мягкое наказание.

Напомним, что депутат Кудин был приговорен к 7 годам

лишения свободы 4 августа 1997 года. Сам он категорически не признал своей вины, считая, что его уголовное дело было сфабриковано в отместку за участие в попытке объявления импичмента президенту Лукашенко. Новый Уголовный кодекс предусматривает за дачу взятки (часть 2 статьи 431) максимальное наказание до пяти лет лишения свободы.

Исходя из этого, суд Борисовского района снизил опальному депутату наказание до пяти лет. Кудин был арестован 4 февраля 1997 года и в местах лишения свободы находился без малого 4 года. Учитывая, что к нему дважды применялась амнистия, и срок заключения был сокращен на 2 года, после нынешнего приговора районного суда заключение депутата равняется трем годам.

Геннадий БАРБАРИЧ

У КАЖДОГО ЛИЦА БУДЕТ СВОЙ НОМЕР

Пресс-центр Государственного налогового комитета (ГНК) Республики Беларусь распространил сообщение, в котором напоминает о том, что в соответствии с законом "О подоходном налоге с физических лиц" граждане, получающие доходы от двух и более источников, обязаны не позднее 1 марта представить в налоговые инспекции по месту жительства декларации о доходах, полученных за истекший календарный год.

Кроме того, согласно постановлению правительства от 17 августа 2000 года физические лица, доходы которых подлежат декларированию, обязаны зарегистрироваться в качестве налогоплательщиков в налоговом органе по месту жительства не позднее 15-ти дней до срока, установленного для представления декларации о доходах. Им будет присвоен учетный номер налогоплательщика (УНН). Его присвоение, как подчеркивают в ГНК, будет производиться бесплатно.

В нынешнем году лица, представляющие декларацию о совокупном годовом доходе впервые, обязаны подать заявления о присвоении УНН до 15 февраля.

Наталья КУЛАГИНА

НЕ ОБИЖАЙТЕ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЕЙ

Министерство предпринимательства и инвестиций (МПИ) предложило другим органам исполнительной власти объявить мораторий на привлечение индивидуальных предпринимателей к ответственности за невыполнение постановления Государственного таможенного комитета о таможенном оформлении товаров, произведенных в третьих странах и ввезенных в Беларусь из России.

Как сообщила БелаПАН пресс-секретарь министерства Ольга Пещур, соответствующие письма за подписью главы МПИ Анатолия Скорбежа направлены в Государственный таможенный комитет, Государственный налоговый комитет, Госкомитет финансовых расследований, а также на имя первого вице-премьера правительства Андрея Кобякова. В письмах предлагается объявить мораторий на применение санкций до принятия изменений в постановление ГТК и другие нормативные акты, освобождающих предпринимателей от уплаты таможенных пошлин в случае, если стоимость ввозимой ими в страну партии товара не превышает 1,500 евро. По словам Пещур, обращение Скорбежа в ГТК, ГНК и ГКФР вызвано действиями контролирующих органов. "В министерство начали поступать жалобы предпринимателей, которые стали объектами претензий со стороны проверяющих структур. К решению их проблем вынужден был подключиться первый заместитель министра Александр Шве́ц", — сказала пресс-секретарь МПИ.

По словам Ольги Пещур, ответа на обращения министра предпринимательства и инвестиций пока не получено.

Необходимо отметить, что до того как в МПИ начали поступать жалобы предпринимателей, санкции не применялись к ним несколько месяцев — с момента принятия постановления ГТК 20 сентября 2000 года до нового года. Немалую роль здесь сыграла устная договоренность Скорбежа с контролирующими и силовыми структурами, а также однодневная забастовка индивидуальных предпринимателей, которая прошла в ноябре.

Дмитрий ВЛАСОВ

ЛУКАШЕНКОВСКИЕ СТАРТЫ

Каждый год в Беларуси проходят лыжные соревнования, в которых побеждает президент.

вела — накануне прошел обильный снегопад.

На всех предыдущих соревнованиях неизменным победителем был сам Александр Лукашенко, который пересекал финишную черту в окружении многочисленных сотрудников службы безопасности. За ним, строго следуя иерархии, к финишу приходили министры, начальники управлений и т.д.

Нынешняя лыжная гонка имеет некоторые особенности. В частности, впервые в стенах министерства спорта и туризма составлен план проведения гонки, согласованный с администрацией президента и службой безопасности. В соответствии с ним строго ограничен доступ в "Раубичи" посторонних, в том числе и "нечестных" журналистов. Еще на дальних подступах их машины останавливали сотрудники ГАИ. Находящиеся в спорткомплексе автостанки были заблаговременно закрыты. На всем протяжении 25-километрового участка шоссе от Минска стояли милиционеры и атлетически сложенные парни в кожаных куртках.

Массовость обеспечивают сотни доставленных автобусами членов белорусского патристического союза молодежи. "Лукомольцы", размахивая флагами и выкрикивая лозунги, должны поддерживать спортивный пыл президента на трассе. Разыгравшийся голуд участников лыжни, как и в прежние годы, утилит управленными делами президента. Кто же откажется от бесплатных шашлыков, драников и жареной картошки. Разочарованными остались лишь те, кто не прочь после прохождения трассы "услужить". Что поделать, Александр Лукашенко — воинствующий трезвенник.

Сергей АНИСЬКО, "Сегодня"

БОЛЬШАЯ ЧАСТЬ ЗАРПЛАТЫ УХОДИТ НА ПИТАНИЕ

Национальный исполнительный комитет (НИК) — теневое правительство Беларуси — заявил о намерении подготовить платформу для демократических кандидатов в президенты.

Документ будет представлять из себя набор необходимых, по мнению членов теневого правительства, преобразований в белорусском обществе. Каждый из кандидатов в президенты может воспользоваться любой частью платформы.

На заседании НИК Василий Шлындиков привел ряд цифр, ха-

рактеризующих экономику Беларуси в 2000 году. К примеру, по его данным, 63 процента доходов населения в прошлом году ушло на продукты питания, что на 10 процентов больше, чем в 1999-м. По его словам, это свидетельствует о постепенном обнищании народа. 23 процента предприятий в 2000 году оказались убыточными, еще столько же вплотную подошли к этой черте. Таким образом, каждое второе предприятие в Беларуси работало неэффективно.

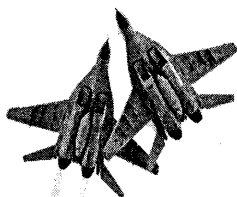
Владимир ГЛОД

У ПРЕЗИДЕНТА СВОЙ БЮДЖЕТ

Сотрудники Федерального бюро расследований США арестовали в городе Майами гражданина Перу Венеро Гарридо, который, кроме прочего, подозревается в мошенничестве при закупках оружия для перуанской армии в странах Восточной Европы, в том числе в Беларуси.

ФБР сообщило, что Гарридо несколько недель назад положил на счет в банке Майами 15 миллионов долларов США. Следствие считает, что эти деньги он получил от мошенничества с недвижимостью, пенсионными фондами и оружием.

Согласно разным источникам, Перу закупила в Беларуси, начиная с 1996 года, от 12 до 21 истребителя "МиГ", от 14 до 18 штурмовиков "Су-25", а также системы противовоздушной обороны. Как сообщает американское издание Christian Science Monitor, общая сумма контрактов только на поставки "МиГов" из Беларуси и запасных частей к ним из России составила почти миллиард долларов США.

До сего времени неизвестно, куда пошли деньги, полученные Беларусью от этих контрактов. Однако, выступая на сессии Совета Республики Национального собрания 19 декабря прошлого года, белорусский руководитель Александр Лукашенко заявил, что за средства от продажи излишков вооружений в стране строились, в том числе спортивные дворцы. "Я из бюджета копейки не взял", — сказал тогда Александр Лукашенко.

БелаПАН

В СТОЛИЦЕ БЕЛАРУСИ ЗАДЕРЖАЛИ 26 ХАКЕРОВ

За последние десять дней сотрудники минской милиции задержали и привлекли к уголовной ответственности 26 жителей столицы Беларуси, подозреваемых в совершении преступлений с использованием компьютерных технологий.

В отношении хакеров возбуждено 28 уголовных дел и применена мера пресечения — подписка о невыезде.

По сообщению "Интерфакса", задержанные незаконно проникали в компьютерные системы иностранных фирм, которые осуществляют сделки через Интернет-магазины.

Согласно новому УК Беларуси, к

который вступил в действие с первого января 2001 года, за хищения с использованием компьютерных технологий преступники могут быть лишены свободы на срок от шести до 15 лет с конфискацией имущества.

По сведениям сотрудника ГУВД, более 50 процентов виртуальных преступлений, совершаемых хакерами из стран СНГ, "имеют минский след".

Для раскрытия подобных преступлений в криминальной милиции ГУВД Минска будет создано новое подразделение, которое займется раскрытием преступлений в сфере высоких технологий.

Страна RU

БОРОДИНА ХОТЕЛИ ПОМЕНЯТЬ НА ШПИОНА

С начала нынешней недели в Беларуси в журналистских и дипломатических кругах появились слухи о том, что президент республики Александр Лукашенко предлагал американским властям поменять находящегося в Бруклинской тюрьме в Нью-Йорке государственного секретаря Союзного государства Павла Бородину на гражданина Германии, арестованного 16 сентября 2000 года в Беларуси по обвинению в шпионаже.

31 января о существовании подобного предложения белорусского лидера написала российская газета "Сегодня". Но, по ее версии, Александр Лукашенко предлагал вариант обмена П.Бородина на немецкого гражданина не американским, а российским властям в ходе своего неожиданного прерванного последнего визита в Москву. "Однако, посчитав, что одного "шпиона" за "крупного госинспектора" будет мало, Александр Григорьевич предложил выпустить из российской тюрьмы арестованного в прошлом году в России некоего "агента ЦРУ", — пишет "Сегодня". — Но в Кремле подобное предложение расценили как "шантаж", что вызвало гнев Александра Лукашенко и ускорило его отъезд в Минск. На Лубянке, которая в принципе не отвергает обмена их "шпионов" на наших "разведчиков", идею обмена кого-либо на союзного госсекретаря Павла Бородину не комментировали. Дескать, конкретной задачи по обмену не ставилось".

В пресс-службе Совета безопасности Беларуси на просьбу корреспондента БелаПАН прокомментировать появившиеся слухи о предложении белорусского президента поменять Павла Бородину на гражданина ФРГ ответили: "Без комментариев". А в одном из подразделений Комитета государственной безопасности, которое (КГБ, а не подразделение) занимается расследованием уголовного дела в отношении немецкого гражданина называли все это "легким домислом журналистов, несоответствующим действительности". Кроме того, там не смогли вспомнить, чтобы в международной практике имели место случаи обмена шпиона на человека, преследуемого правосудием по подозрению в совершении обычного уголовного преступления.

БелаПАН

У Мінск я прыехаў надвечоркам і адразу з чыгуначнага вакзала накіраваўся па адрасе, які быў запісаны на паперцы. Навокал здыў агнямі горад, у перадсвяточнай мітусні (а было гэта якраз перад Новым годам) некуды спяшаліся людзі, а на маёй душы ляжаў цяжкі камень. Хацелася знайсці такое месца, дзе б мяне ніхто не бачыў і я нікога. Адзіноتا здавалася найвялікшым шчасцем, але я не меў на яе права, бо мой адзіны сын нядаўна ўчыніў цяжкае злачынства: у п'янай бойцы моцна пакалечыў маладога хлопца. Колю забралі ў следчы ізалятар, і міліцэйскі капітан адкрыта сказаў, каб з жонкай сушылі яму сухары, раз выгадалі такую жорсткую і бяздушную асобу. Трэба было тэрмінова шукаць добрага адваката. Жонкі паказалі маладога, але таленавітага адваката, які жыў у сталіцы. Я хацеў пераказаць святы і тады ехаць да яго, але жонка выправіла ў дарогу неадкладна. Ішоў да яго дадому, не ведаючы, ці прыме мяне гэты чалавек, ці наогул будзе размаўляць аб такой справе ў нерабочы час. Я быў гатовы да таго, што ён не адчыніць мне дзвярэй, прагоніць прэч.

З хваліваннем, ад якога нават успацелі далоні, падняўся на ліфце на пяты паверх вялізнага дома, націскаў на кнопку звонка. Праз нейкае імгненне дзверы адчыніліся, і я ўбачыў прыгожага маладога мужчыну.

— Калі ласка, заходзьце, вельмі ва запраسیў ён. У кватэры было чыста і ўтульна, прыемна пахла нейкай парфумай.

— Шукаю добрага адваката, — растлумачыў я мэту свайго візиту. — Разумею, да мяне часта прыязджаюць людзі, — проста сказаў ён і тут жа прапанаваў:

— Можна чаю ці кавы? Вы, напэўна, з дарогі, ці прагаладаліся, а ў мяне гатовыя вачэра.

— Не, дзякуй, — адмовіўся я ад пачастунку, добра ведаючы, што нічога не палезе ў горла. Пасля таго страшнага вечара, калі сын нарабіў бяды сабе і людзям, я не мог спаць, еў без апетыту, толькі таму, што трэба было.

— Тады пойдзем у мой кабінет і пагутарым, — прапанаваў гаспадар.

Дом, відаць, больш нікога не было. Я зайшоў. У пакоі стаяў стол, крэсла, шафа з кнігамі і моцная, абцягнутая скурай, канапа. Акінуў поглядам пакой і раптам аж здрыгануўся, нібы ад удару токам: над канапай на сцяне ў рамыцы вісела фатакартка. Паміж мной і маёй першай жонкай Аніотай сядзеў маленькі блявы хлопчык з вялікімі вачамі. Прыгожы, нібы анёлачак.

— Здыміце куртку, бо ў пакоі цёпла, — прапанаваў адвакат гасціна.

Замест таго, каб падпарадкавацца, я сказаў спіртным ад хвалівання галасам:

— Даруйце, хто на гэтым здымку? Адкуль ён у вас?

— А што, вы ведаеце гэтых людзей? — адчуўшы маё хваліванне, пытанне на пытанне адказаў малады чалавек.

— Мужчыну... Некалі былі знаёмыя... — зманіў я.

— Гэту фатакартку мама выкінула ў сметнік, але я падабраў, зрабіў рамачку і павесіў у сваім пакоі. Маленькі хлопчык — гэта я, побач — мая мама і чалавек, які некалі быў яе мужам. Сям'я, словам, — сумна ўсміхнуўся ён. — Справа ў тым, што мая мама доўгі час не магла нарадзіць дзіця. Шмат лячылася, страшэнна пакутвала, што не магла стаць маці, але нічога ад гэтага не змянілася. Яе муж таксама не ўяўляў сабе жыццё без дзіцяці. І тады мама прапанавала ўзяць малое з дзіцячага дома. Выбар па ішчаслівай выпадковасці спыніўся на мне. Мне тады было пяць гадоў, але ўсё памятаю...

Малюнак Яўгена ІВАНОВА

Першы раз у дзіцячы дом мама прыехала адна. Наша выхавальніца прывяла яе ў пакой, дзе гулялі дзеці. Адзін хлопчык, які быў дужэйшым і ўсіх крыўдзіў, якраз адабраў у мяне цацку, і я заліўся горкімі слязамі. Не ведаю чаму, але я кінуўся за судзішнем не да выхавальніцы, а да гэтай чужоў незнаёмай жанчыны. Утыкнуўся тварам у яе паліто і адчуў на галаве ласкавую далонь:

— Не плач, дзіцятка, я цябе нікому не дам у крыўду. Хочаш быць маім сынам? — прамовіла такім мільным, такім душэўным голасам, што ў мяне зайшлося сэрца: яшчэ б! Хто ж не хоча мець маму, сям'ю!

Жанчына пачаставала ўсіх нас лукеркамі, патрымала мяне на лукенях. Потым мы з ёй гулялі па

двары...

Праз некаторы час яна прыехала да мяне з мужам, што на фатакартцы. Потым прыязджала яшчэ і яшчэ, і, нарэшце, мяне забралі з дзіцячага дома. З вялікага горада прывезлі ў невялікі пасёлак, і я пачаў жыць у прыгожым доме, дзе быў сад, агарод і ў будучыя месяцы ваялі шэры сабак.

Мама працавала настаўніцай, а бацька — майстрам на мясцовай мэблевай фабрыцы. Спачатку я хадзіў у садзік, потым — у школу. Мама любіла мяне і шкадавала, а прыёмны бацька так і не змог знайсці ў сваім сэрцы любові да чужога дзіцяці. Ён не крычаў на мяне, не біў, але і ласкі ад яго я не бачыў ніколі. А так іншы раз хацелася прыгарнуцца да яго грудзей, раскажаць аб сваіх спра-

вах. Што ні кажыце, а хлопчыку вельмі патрэбна мужчынская ласка і ўвага. Сваіх родных бацькоў я не памятаю, нават не ведаю, хто яны былі...

Калі я ўжо вычыўся ў другім класе, аднойчы застаў маму вельмі сумнай. Напэўна, яна нядаўна плакала, бо на вачах яшчэ не высыхалі слёзы.

— Сядзь, Андрэйка, — паклікаўшы мяне на кухню, прапанавала мама. — Сядзь і паслухай. З сённяшняга дня мы з табой будзем жыць удваіх. Аказваецца, у таты ёсць другая жанчына і другі, родны, сын. Ён доўгі час хаваў ад мяне гэта, але праду кажуць людзі: няма нічога тайнага, што б не стала яўным...

Праз пэўны час яны скасавалі шлюб. Мама дала мне сваё, дзявочае, прозвішча і сабе яго ўзяла. Імя па бацьку ў мяне такое ж, як і ў яе. Прыёмны бацька паехаў жыць у другі раён, а мама неўзабаве прадала дом, і мы з ёй пераехалі ў Мінск, пасяліліся ў яе брата, які не меў сям'і.

— Вы і цяпер так жывяце? — не ўстрымаўся я.

— Не, праз пару гадоў мама выйшла замуж за пракурора, у якога памерла жонка, а дарослы сын жыў за мяжой. Гэты чалавек усё навіў мяне. Дзякуючы яму і маме я закончыў юрыдычны факультэт універсітэта, стаў адвакатам...

Увесь час, пакуль Андрэй раскажаў, я быў думкамі разам з ім, зусім забыўшыся пра тое, дзеся чого сюды прыехаў. Да драбніц памятаў той дзень, калі мая першая жонка Тамара павезла мяне ў дзіцячы дом паказаць хлопчыка, якога наважылася ўсынавіць. Мне, уласна кажучы, было ўсё роўна, які той хлопчык, бо дзіця чужое — яно і ёсць чужое. Тайком ад Тамары я ўжо злятаўся да Зіны Міхальчыкавай, якая жыла ў суседнім раёне і, засядзеўшы ў дзеўках, была гатовая пайсці замуж за каго загодна. А калі яна зацяжарыла, усё вырашылася само сабой. Навошта мне гадаваць чужое дзіця, калі магу мець сваё, — разважаў я.

Мы з Зінай песьцілі свайго адзінага сына, дыхаць на яго баіліся. А ён вырас гультаём і эгаістам. Рана пачаў курцы, прывычаўся да чаркі. Ледзь закончыў школу і ПТВ. Але працаваць не спяшаўся, чакаў, пакуль забяруць у армію.

Са службы вярнуўся таксама без жадання зарабіць капейку. Знайшоў сабе такіх самых сяброў, цягнуў з нас грошы на выпіўку, цыгарэты і дзючат. Аж пакуль не пакалечыў чалавека. Цяпер сядзе ў турму.

— Бог пакараў мяне за тое, што здраўдзіў Андрэйку. Прыняў у сваю сям'ю, а бацькам для яго не стаў. Вось Бог і пакараў мяне Колям..."

— пранеслася ў галаве.

Я ніколі не ўспамінаў ні пра першую жонку, ні пра прыёмнага сына. Мне было ўсё роўна, як і дзе яны жывуць, што з імі сталася. І вось якая сустрэча...

Я сядзеў, задумаўшыся, і не чуў, як Андрэй выйшаў з пакоя. Праз нейкі час ён вярнуўся і паведаміў:

— Зараз мы што-небудзь перакусім, а то нядобра трымаць вас галодным. Я зраблю гарбаты, падарэю катлеты. Адзін цяпер гаспадару, бо мама і тата паехалі сустракаць Новы год у Італію. Дома будучы толькі пасля святаў.

А потым, падумаўшы, нясмела спытаў:

— А гэты чалавек, мой былы прыёмны бацька, ён жывы?

— Жывы, — ледзь вымавіў я, стараючыся не запілкаць.

— Можна сустрэнеце, то перадайце прывітанне. Я на яго крыўды не трымаю. Бог яму судзіць.

— Ды ўжо ж Бог асудзіў пасправядлівасці, — прамовіў я, устаючы з канапы. — Пайду, Андрэй Мікалаевіч, дзякуй вам за ўсё.

— То мы ж яшчэ не павячэралі, і не пагутарылі..., — нічога не зразумеў ён.

— Потым... Я, магчыма, зайду да вас у другі дзень, пасля святаў, — пачаў я недарэчна апраўдваць свой адыход.

Устаў і накіраваўся да дзвярэй. Мяне праводзілі разумныя вочы добрага і спагадлівага чалавека, які мог быць маім сынам, каб не мой эгаізм, каб не душэўная чэрствасць.

Дзверы зачыніліся і я, не чакуючы ліфта, па ступеньках паволі пачаў спускацца ўніз. За тымі дзвярамі пакінуў чужое шчасце. А яно ж магло быць маім...

Я цвёрда ведаў, што ніколі не вярнуся сюды і не папрашу Андрэя Мікалаевіча бараніць ад кары майго Колю. Проста сэрца не вытрымае такога болю, такога крыўды на самога сабе.

З павагай,
Канстанцін Іванавіч

ПУСТЫЯ ВОКНЫ, пустыя душы...

на жыццёвых скрыжаваннях

Даўно гэта было. Пасля вайны мінула ўсяго які дзесятак гадоў, калі я пайшоў у Стараельнянскую пачатковую школу, што ў Дзягільскім раёне. Ад маёй роднай Елены да яе было зусім недалёка — не стоміцца ідучы, а толькі прагуляешся. Месцілася наша школа ў старой вясковай хацінцы. Дзяцей было шмат, мы ісяніліся, вучыліся ў дзве змены. І вось калі я вучыўся ў другім класе, да нас прыехаў новы настаўнік — Уладзімір Мітрафанавіч Бондар. Малады, прыгожы, таленавіты.

Мінуў год і Уладзімір Мітрафанавіч прызначыў дырэктарам. А неўзабаве ён пачаў будаваць для нас новую школу — цягнутаю, двухпавярховую. Дзе пасляваеннага часу гэта была вялікая раскоша. Цяпер, у сталыя гады, мне цяжка ўявіць, колькі нашаму дырэктару такая будоўля каштавала сіл і здароўя.

Настаў доўгачаканы дзень нава-сёллі. Мы ішчасліва хадзілі па школе і ніяк не маглі паверыць, што ў гэтым прыгожым, утуль-

ным будынку будзем вучыцца кожны дзень. Наша школа стала сямігадовай, потым была васьмігодка, пазней хлопчыкі і дзяўчынкі вучыліся ў ёй па дзевяці гадоў. З цягам часу Уладзімір Мітрафанавіч паклапаціўся, каб да школы прыбудавалі майстэрню і сталовую.

Гэты цудоўны чалавек імкнуўся выхаваць нас сапраўднымі людзьмі, прывучаў да працы, сам захапляўся прыгажосцю і нас захапляў да гэтага. Па ініцыятыве дырэктара на школьным двары быў закладзены гадавальнік дубоў, ліпай, бяроз, елкаў. Мы бралі з гадавальніка дрэўцы, якія вырасталі сваімі рукамі, і садзілі алеі. Дубовыя, бярозавыя, ліпавыя, яловыя. Упрыгожвалі дрэвамі не толькі прышкольную тэрыторыю, але і ўсё наваколле. Напрыклад, і да цяперашняга часу захавалася алея, якая злучае нашу вёску Еленка са Стараельняй.

Дзякуючы Уладзіміру Мітрафанавічу быў пасаджаны вялікі сад. Дарэчы, ён ёсць і цяпер. А колькі ля школы было кветак! З ранняй

вясны і да позняй восені рознакаляровы дыван вабіў вочы, радаваў сэрцы. Мы, вучні, усё гэта вельмі бераглі, бо стваралі сваімі рукамі. Колькі было радасці ад такой працы!

... Мінулі гады. Уладзімір Мітрафанавіч пайшоў на пенсію. Дзяцей у навакольных вёсках стала менш. І ўсё ж, прыязджаючы дадому, я з радасцю назірала, як свеціцца школьныя вокны: значыць там яшчэ ёсць жыццё.

І вось аднойчы... Перад пачаткам чарговага новага навучальнага года школу, як і заўсёды, падрыхтавалі да заняткаў: пабелілі, пафарбавалі. Але калі наступіла першае верасня, яе зачынілі. Скажыце, што няма каму вучыцца. Так яна і стаяла закрытай нейкі час, аж пакуль з гарадоў не прыехалі на канікулы да бабуляў і дзядуляў унукі. Юныя варвары павыбівалі ў школе вокны, і яны пачалі ззяць пустатой. Больш таго, залезлі ў памяшканне і папсавалі маёмасць, набрудзілі там, як маглі. І ператварылася наша заўсёды чыстая, прыгожая школа ў нейкае раскіданае гняздо.

Аднойчы восенню з Брэсцкай вобласці ў вёску прыехалі людзі, каб датамагчы мясцоваму калгасу ўбраць бульбу і зарабіць клубну сабе. Сталі думаць-гадаць, дзе размясціць добраахвотных памочнікаў. Нехта паказаў, маўляў, у

школу трэба перасяліць, усё роўна яна пустуе. Адамкнулі памяшканне і жажнуліся: туды было не зайсці з-за бруду і смецця. Калгасны брыгадзір паклікаў некалькі вяскоўных жанчын, каб прыбраті памяшканне, і ім прышлося нямаля папрацаваць, пакуль давалі яго да ладу.

Ля нашай школы некалі быў прыгожы плот: акуртанна зроблены, пафарбаваны. Цяпер ад яго засталіся толькі слупкі, бо ўсё астатняе, што можна было, — адарвалі і панеслі.

Якія пацучы выклікае ўсё гэта ў шануюнага Уладзіміра Мітрафанавіча, няцяжка здагадацца. Што ён і іншыя настаўнікі, а таксама вучні стваралі дзесяцігоддзямі, было разбурана за пару гадоў. Зруйнавана, абшэчана...

Калі мне даводзіцца праходзіць ля школы, сэрца скасцяеца ад болю і сораму, крыўды і безвыходнасці. Пустыя школьныя вокны, пустыя людскія душы... Запусценне і абывакавы пануючы наўкола.

Пустуюць вёскі. Праз некаторы час у іх не будзе не толькі дзяцей, але і старых людзей. Застануцца толькі могілкі і асірацелыя школы, які напаша, што паірае пустымі вачыніцамі ў пяперашні дзікі і незразумелы свет.

Алена ВАЙТУШКА,
жыхарка г. Дзягільна

Зінові дзень

ЗАХАПЛЕННЕ

Здымае
Зіновій
АВІН

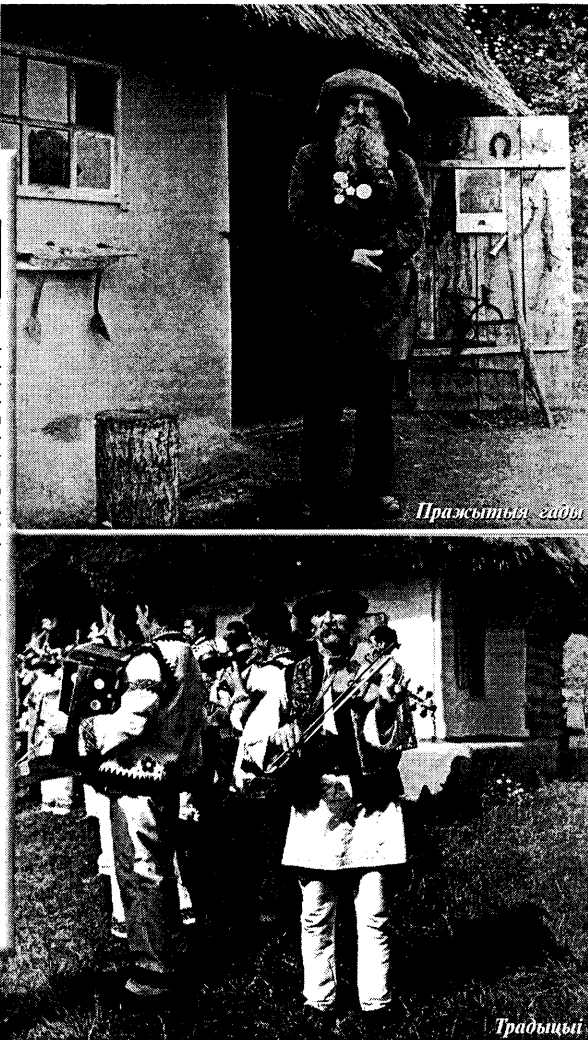
Слонімец Зіновій Авін працуе выкладчыкам Жыровіцкага аграрна-тэхнічнага каледжа. Усё жыццё захапляецца фатаграфіяй. А гэта захапленне прыйшло да яго яшчэ ў школьныя гады, калі бацькі падарвалі яму першы фотаапарат "Любіцель". Жаданне фатаграфавач было настолькі вялікім, што каробку з падарункам не змог данесці з крамы дахаты. Па дарозе ў гарадскім скверыку адкрыў пакунак, дастаў фотаапарат і самастойна зарадзіў сваю першую плёнку.

Зіновій Авін найбольш любіць здымаць прыроду. Ён стараецца ў здымкі ўнесці сваю ўласную думку, фантазію, нейкую навіну. З фотаапаратам не разлучаецца ніколі. Нават калі служыў на Чарнаморскім флоце, афіцэры яму дазволілі на караблі мець фотаапарат і здымаць усё, што ён жадае.

Сёння наш зямляк здымае толькі для сябе. Раней яго творы часта друкаваліся ў газеце "Знамя юности". А цяпер нікуды іх не дасылае. Праўда, нядаўна на Міжнароднай выставе ў Балгарыі Зіновій Авін за фотаздымак "Роздумы" атрымаў залаты медаль.

Прапануем чытачам нашай газеты некалькі здымкаў Зіновія Авіна са Слоніма.

Сяргей ЧЫГРЫН

Празьжытыя гады

Традыцыі

АФАРЫЗМЫ

СВАЁ Ё
ДВУХ
СЛОВАХ

О Адалацца ад маладосці не тое, што прыходзіць у добрыя госці.

О Лепш нічога не ўмець, але вучыцца рабіць, чым усё ўмець і нічога рабіць не хацець.

О Напэўна, заўсёды будзе гэты грэх: высакароднасць не паказваецца, а загана лезе наверх.

О Як у маладосці добра заблудзіш, дык у пацёмках усё жыццё хадзіць будзеш.

О Яму здаецца ў п'яным стане: ён з неба зорачку дастане. А калі на самай справе, то ляжыць у бруднай яме.

О Калі добры чалавек жыве ціха, з ім не сярбур ліха. Дрэжны таксама ціха робіць чалавеку ліха.

О Калі не ведаем, чые мы патомкі, то не будзем ведаць, чымі мы станем продкамі.

О Падаць заўсёды лягчэй, чым уставаць.

О У музыцы дурнога няма. Ёсць яно ў словах.

О Жонка можа здрадзіць у маладосці, а памяць — у старасці.

О Як не падаварочваецца штосьці вельмі добрае, то можа падысці не вельмі дрэннае.

О Хто сваю мову адкінуў, той, лічы, загінуў.

О Адзін любіць працу і добрую ежу, другі — гультайства і "Белую вежу".

О Будзь чэмпіёнам адзін раз, а чалавекам увесь час.

О Можна быць не прыгодны чалавек і родны, але родная заўсёды прыгодная.

Міхась ЛІТВІНЧЫК

НАВІНЫ КНІГАРНІ

Паэт любіць
вясну

У выдавецтве "Беларускі кнігазбор" выйшаў з друку новы паэтычны зборнік нашага земляка Івана Чыгрына "Люблю вясну".

Іван Чыгрын — не навічок у паэзіі. Літаральна за восем апошніх гадоў свет пабачылі яго кнігі паэзіі "Капеж", "Трыба", "Бераг". Нават па назвах кніг адчуваецца, што наш зямляк-літаратар любіць вясну. А ў яго апошнім зборніку вясна яшчэ выразней чытаецца ў вершах:

Я вершамі набух, як рэкі водамі.
Хі-ха!

Бывае на правесні гон такі,
Калі рачулькі-раўчакі

У мора крыгі гоняць карагодзі.
Іван Чыгрын — паэт-філосаф. Тэма жыцця — скразная тэма яго творчасці. І паэт выпрабываецца жыццём.

Але — не здаюся.

Але — не здаюся.

Быць — вучуся.

Жыць — вучуся.

Ёсць у новым зборніку вершы, прысвечаныя роднай Слонімішчыне. У іх адчуваецца туга аб пражытых гадах, успаміны пра маленства:

Таварыш Слонім,

Добры дзень!

Кароў не гонім,

Не прадзім,

Жывем далёка ад цябе...

Новы зборнік Івана Чыгрына выйшаў невялікім накладам — усяго 200 паасобнікаў. Набыць яго можна ў мінскіх кнігарнях.

Сяргей ЧЫГРЫН

СПАДЧЫНА

Летась "Газета Слоні́мская" апублікавала "Слоні́мскі вальс" ("Над Шчарай"). Але пра гэту народную песню былі пададзены некаторыя недакладныя звесткі. Тэкст таксама надрукавалі несапраўдны. Напісалі, што песня напісана да вайны. Але на самай справе яна пабачыла свет у Слоніме 28.03.1943г. Гэта песня "Зорачкі" С.М. Новіка-Пёюна, напісаная ў 1926г., калі аўтар быў у высылцы ў г. Свее над Віслаю за тое, што стварыў у роднай вёсцы Лявонавічы (Нясвіжскі раён) народны хор. Тады ў высылцы паэт прабыў амаль 5 гадоў (1926-1931гг.). Па вяртанні адтуль, яго неўзабаве арыштавалі і выслалі пад нагляд паліцыі ў Слонім. У 1939г. польская паліцыя адправіла яго ў Баранавіцкую турму.

Калі выйшаў з-за кратаў (1939-1940гг.), Новік-Пёюн працаваў інспектарам Слонімскага райаддзела народнай адукацыі, пасля дырэктарам Слонімскага раённага краязнаўчага музея. Разам з І. Стаброўскім у вайну ратаваў экспанаты музея. У 1943г. яго арыштавалі ўжо нямецкае СД і асудзіла да пакарання смерцю. У слонімскай турме ён захварэў на сьпінны тыф. Нямецкія акупанты адвезлі яшчэ хворага Новіка-Пёюна ў лагер смерці Калдычава, дзе ў 1944 годзе загінула яго жонка Людміла. А ў снежні 1944г. ён быў арыштаваны і зняволены ў турму ўжо савецкімі органамі НКВС. У сакавіку 1945г. ваенны трыбунал даў яму 10 гадоў і адправіў на Калыму. У 1945-1958гг. паэт працаваў у Якуціі лесарубам, шахцёрам, у медпункце. У

1959г. вярнуўся на Беларусь. Жыў у Слоніме, Нясвіжы, з 1960 г. — у Мінску. Выдаў зборнікі вершаў "Заўсёды з песняй" (1984г.), "Зорачкі ясныя" (1986г.).

Тэкст "Слонімскага вальса" для сваёй газеты вы ўзялі са зборніка "Заўсёды з песняй". А там ён жакліва скарачаны рэдактарам, які нават не ведаў, што верш стаў папулярнай народнай песняю.

Дасылаю вам сапраўдны тэкст гэтай песні і ноты да яе, якія некалі атрымаў ад аўтара — Сяргея Міхайлавіча Новіка-Пёюна.

Янка САЛАМЕВІЧ

1

Вечар. Над Шчарай лягла
Белым прывідам імгла.
Вецер заціх, не шуміць.
Сном неснавым Слонім спіць.

Толькі адзін я не сплю —
Сэрца баліць, бо люблю!
Меру за крокам я крок,
Мчыць са мной думкаў патак.

Прыпеў:

Ішоў бы, здаецца, так удаль,
Скінуў бы з сэрца я жаль,
Скінуў бы сум і тугу,
Але, дарма, не магу.

2

Дзе ты, галубка мая?
Чуеш, як мучыся я?
Чуеш, як сэрца баліць?
Чуеш, як цяжка мне жыць?

Ты запытала: Чаму
Так на цябе я гляджу?
Ты ж ані цар, ані Бог! —
Я даць адказу не мог.

Tempo di valse

Музыка і словы Сяргея НОВІКА-ПЕЮНА

Прыпеў:

Але затое цяпер
Праўду кажу, мне павер,
Слухай, галубка мая:
Шчыра люблю цябе я!

3

Ведаеш добра я і без слоў,
Што маіх мроя ты сноў,
Што за цябе дам жыццё,
Радасць ты й шчасце мае!

Вольна ўдаль Шчара бяжыць,
Хвала аб бераг плююць.
Думкаў нястрыманых ток
Мчыць, як бурлівы патак.

Прыпеў:

Ноч. А над Шчарай лягла
Дзіўным прывідам імгла.
Вецер заціх, не шуміць.
Сном неснавым Слонім спіць.

Дорогая жена и мама
Светлана ГРИШИНА!
Поздравляем тебя с днём рождения!

Итак, настал твой день рождения,
Непросто день, а юбилей.
Прими ты наши поздравленья
От мужа, дочери твоей.

Желаем золотого настроения,
В труде — успехов, долгих лет,
И пусть печали стороной обходят,
Судьба хранит от всяких бед.

С любовью муж Сергей и дочь Диана

Дорогая, любимая крестная
Валентина Леонтьевна САЛЕЙКО!
Поздравляю тебя с 35-летием!

Желаю счастья в этот день,
Тепла от всех, кто будет рядом,
Улыбки светлой на лице
И солнечных лучей в награду.

Неумолимо летят года,
Их удержать не в нашей власти,
Так пусть же будет так всегда —
Чем больше лет, тем больше счастья.

Твоя крестница Наталья

Дорогая наша мамочка и бабуля
Татьяна Макаровна ЕМЕЛЬЯНЧИК!
Поздравляем Вас с днём рождения!

Желаем здоровья,
Ведь часто его не хватает,
Веселья желаем —
Оно никогда не мешает,

Удачи желаем —
Она ведь приходит не часто,
И просто желаем —
Большого и долгого счастья.

С любовью дети и внуки

Наша дорогая и любимая мама, бабушка, тёща и свекровь
Елена Петровна ГОРБУНОВА!
От всей души поздравляем тебя с юбилеем!

Наша милая, нежная, славная,
Добрая, умная и лучезарная,
В ладонях мы счастье тебе отдаём,
"Спасибо за всё", — мы тебе говорим.
Живи, улыбайся невзгодам-годам.
Заботы разделим с тобой пополам.
Забудь о болезнях, тревогах забудь,
Любовью осветим твой жизненный путь!

Любящие тебя дети, внуки, зять и невестка

Дорогие наши папа и мама, бабушка и дедушка
Валерий Владимирович и Галина Александровна ДОБРЯНИН!
От всего сердца поздравляем вас с 25-летием совместной жизни!

Серебряная свадьба — серебряный призёр,
Высокая вершина житейских трудовых гор.
Серебряные кони до цели не домот,
Когда в пути не правит семейный, добрый лад.
Рука в руке всегда — и в счастье, и в невзгод.
Звенит хрустальная струна на трепетнейшей ноте,
Не вырастит богатство любви роскошный сад.
Серебряная свадьба — дорожка всех наград.

Любящие вас дочери, зять и внучка Александра

Дорогая
Алла Васильевна БОРСУК!
От всей души поздравляем тебя с 30-летием со дня рождения!

Пусть жизнь твоя полнее станет,
И с каждым днем ты будь мудрей.
Пусть долго молодость не вянет,
А жизнь проходит веселей.

Пусть будут радость и веселье,
Ведь только этим мы живем,
И говорим мы: "С днем рождения!
Со светлым и счастливым днем!"

Комети

Дорогой, любимый
Виктор Николаевич ПЕНЗА!
Поздравляем Вас с юбилеем!

Пусть невзгоды — стороной,
Пусть болезни — мимо.
С юбилеем очень рады
Вас поздравить от души.
Ваши годы не прегрета,
Вы всё также хороши.
Будьте счастливы, здоровы,
Будьте молоды душой.
Пять десятков за плечами —
Это возраст не большой.

С уважением П. "В" класс

Дорогого и любимого
мужа и папочку
Григория Евгеньевича МАТЮКЕВИЧА
поздравляем с юбилеем —
50-летием!
Прими наши самые искренние
пожелания.

Прошло с тех пор немало лет,
Когда свершилось чудо —
Явился ты на белый свет
На радость честным людям!
Бывает в жизни только раз
Подобное явление.
Мы от души хотим тебя
Поздравить с днём рождения!

С уважением и любовью жена, сын, дочь, зять
и внучек Сашенька

Дорогую и любимую жену, маму, бабушку Валентину Викторовну СЕЛЕДЧИК

поздравляем с днём рождения!

Пусть печали в твой дом не заходят,
Пусть болезни пройдут стороной,
Мы весь мир поместили в ладони
И тебе подарили одной,
Но и этого было бы мало,
Чтоб воздать за твою доброту.
Мы всю жизнь, наша милая мама,
Пред тобой в неоплатном долгу.

Спасибо, родная, за то, что растила,
За то, что взамен ничего не просила,
Во всём лучшей доли желала ты нам.
Спасибо за всё: за твою доброту,
За труд, за бессонные ночи,
Мы помним об этом,
Мы в вечном долгу,
Родная, любимая наша!

Любящие тебя муж Сергей, сыновья Витя, Дима, дочь Наталья, зять Саша и внучка Вераничка

Дорогая и любимая жена
Элла Викторовна КЛИМОВА!
Поздравляю тебя с днём рождения!

Пусть жизнь твоя течёт рекой
Среди бескрайних берегов,
И пусть живут всегда с тобой
Надежда, вера и любовь.

Твой муж

Дорогая, любимая внучка
Оля УКРАИНЕЦ!
Поздравляем тебя с днём рождения!

Будь весёлой, нежной, жной,
Беззаботной и прекрасной.
Чтоб смеялась ты беспечно,
Чтобы дарила счастье вечно,
Чтобы все мечты сбывались
И желания исполнялись.

Бабушка и дедушка

Дорогой отец
Владимир Константинович КОЧЕРГА!
Искренне и сердечно поздравляем тебя с юбилеем!
Пусть рядом с тобой всю жизнь будут здоровье,
радость и удача.

Пусть Бог тебя хранит.
Ты лучший на этом белом свете.
Пусть поздравление к тебе летит,
Тебя сегодня поздравляют дети.
И пусть твой славный, милый сердцу дом
Нас собирает под своим крылом.
И пусть года уносятся рекой,
Как хорошо, что вместе мы с тобой!
Благополучия земного,
Здоровья крепкого вдвойне,
Желаем самого простого —
Пожить побольше на земле!

С любовью сыновья, невестки и внуки

Дорогая и любимая мамочка и жена
Тамара Владимировна ЯКИМОВИЧ!
От чистого сердца хотим поздравить тебя
с этим замечательным днём, днём твоего рождения!

Ты, как всегда, полна забот,
Ведь жизнь давалась нелегко.
Ах, сколько трудных, тяжких дней
По сердцу твоему прошло!
Ты заслужила в жизни радость
На много дней уже вперед.
Так будь же счастлива, здорова
И каждый день, и каждый год!

Любящие тебя муж Миша и сыновья Сергей и Вова

Дорогие родные, любимые наши родители
Александр Владимирович и Татьяна Владимировна БОГДАНЫ!
От всего сердца поздравляем вас с вашими юбилеями!
Желаем вам крепкого здоровья, счастья, любви и успехов в
вашей нелёгкой жизни.

Не болейте, не старейте,
Не сердитесь никогда.
Вот такими молодыми
Оставайтесь навсегда.

Чистый поклон вам за всё,
что вы для нас сделали.

С любовью и уважением дочь Ольга, сын Александр, зять Сергей,
внучка Татьяна и ваша мама Нина

Дорогая, любимая сестра, швагерка, тётя и бабушка
Евгения Антоновна ГУРСКАЯ!
От всей души поздравляем тебя с юбилеем, с 50-летием!

Где отыскать такое слово,
Чтоб в день рождения пожелать
Тебе отличного здоровья
И никогда не унывать.

Спасибо, родная, что ты нас забыла,
Но мы тебя помним всегда.
Будь ласковой, нежной,
И верной для мужа

Дари детям радость всегда.

С уважением семья, дети, внуки Кононовичи

Дорогая, любимая, милая доченька
Наталья Анатольевна АЛЕГДЬ!
Поздравляем тебя с 20-летием!

У тебя сегодня день рождения —
Это самый радостный из дней.
Пусть вот это наше поздравление
Тоже будет радостью твоей.
В этот день желаем счастья
И прекрасных долгих-долгих лет.
Пусть не будет у тебя несчастья —
Только звёзды, только солнца свет.
Пусть любовь к тебе придёт большая
Ни на год, на вечность, навсегда.
И пусть будет жизнь твоя, родная,
Светлой, словно родниковая вода.

С любовью папа, мама, брат Саша

Ирина Григорьевна СУШКО!
От всей души поздравляем тебя с юбилеем!

Дни рождения много раз бываю,
Но сегодня, в юбилей такой,
Мы от всей души желаем
Жизни светлой, долгой и большой.

Желаем солнца в непогоду,
Улыбок, ласки и тепла,
Огромного земного счастья,
Здоровья, радости, добра.

Комплектив СКБЗ "Альбертин"

Дорогая
Янина МАРКОВА!
Поздравляем тебя с днём рождения!

Желаем, чтоб солнце тебя согрело,
Чтоб чёрные тучи тебя обошли,
Чтоб счастье с тобой все годы шагало.
А беды и горе в дороге не жгли.
Пусть слезы обид на глазах не искрятся,
И пусть не коснётся висков седина,
А дни твои миром и радостью делятся,
Мы рядом с тобой — и ты не одна.

Подруги Янина и Надежда

Дорогая и любимая
Катенька ГУРНОВСКАЯ!
Прими самые искренние поздравления и
самые сердечные пожелания в день твоего
рождения! Желаем крепкого здоровья,
успехов в учёбе, любви.
Пусть солнце дарит тепло,
жизнь — счастье, а люди добро и улыбку.

Мы желаем веселья такого,
Чтоб на долгое время хватило.
Много счастья желаем земного
И любви, чтоб век не остыла.
На дорогах крутых пусть удача
Никогда тебя не оставит.
Пусть друзей будет много,
А значит — море радости,
Капаю печали.
Жить красиво,
Верить мечте упрямо.
Если лететь — то выше,
Если смотреть — то прямо,
Если любить — то сильно.
Сильно! И только так!

Любящие тебя Марина, Миша, Женя

Дорогая наша доченька и сестричка
Катюша ГУРНОВСКАЯ!
От всей души поздравляем тебя
с 16-летием!

В этот день желаем счастья
И прекрасных долгих-долгих лет.
Пусть не будет у тебя ненастья,
Только звёзды, только солнца свет,
Пусть любовь к тебе придёт подольше —
Ни на год — на вечность, навсегда.
И пусть будет жизнь твоя, родная,
Светлой, словно родниковая вода.
Желаем в жизни лишь удачи
И достижения мечты.
Пусть будут лёгкими задачи
На трудном жизненном пути.
Всё, что светлое есть и святое в судьбе,
Мы желаем, родная, сегодня тебе!

С любовью мама, папа и братик Динка

Дорогая, любимая доченька
**Светлана Владимировна
ГРИШИНА!**
Поздравляю тебя с 25-летием со дня
рождения! Желаю здоровья, счастья и
долгих лет жизни.

Пусть в этот день сбываются мечты,
И будет дверь для поздравления открыта,
А в доме — песни и цветы,
И огорчения навсегда забыты.
Желаю в работе вдохновения,
В кругу семьи — любви и доброты,
Среди коллег — тепла и понимания
И в личной жизни сбывшейся мечты,
Здоровья крепкого в придачу,
Во всём задуманном удачу,
Всех благ земных и неземных,
Я знаю — ты достойна их.

Любящий тебя папа

Дорогая
Светлана РАМАНЧУК!
От всего сердца поздравляем тебя с днём твоего рождения!
Сегодня радость у тебя в глазах,
А на душе — улыбка и волеенье.
Ты вправе этот день своим назвать,
Ведь это дата твоего рождения.
Пусть жизнь твоя беда не знает,
Удача не обходит дом,
Улыбка на лице сияет,
И радость бьёт всегда ключом.
Благополучия земного,
Здоровья крепкого вдвойне,
Желаем самого простого —
Пожить подольше на земле!

С любовью и уважением сваты Нина, Алексей, Анжела, Геннадий,
Светлана, Александр

Дорогая и любимая жена, мамочка и сестра
Евгения Антоновна ГУРСКАЯ!
От всей души поздравляем тебя с юбилеем!
Желаем крепкого здоровья, долголетия, счастья,
благополучия и побольше светлых дней в твоей
жизни.

Пусть Бог тебя хранит.
Ты лучшая на этом белом свете.
Пусть поздравление летит —
Тебя сегодня поздравляют дети.
Такая на земле лишь ты одна —
Сестра и мама, и жена.
И пусть твой славный, милый сердцу дом
Нас собирает под своим крылом.
И пусть года уносятся рекой,
Как хорошо, что вместе мы с тобой!

С любовью и нежностью твой муж, дочери Жанна и Марина, и сестра Соня

Дорогая и любимая доченька и сестричка
Светлана Сергеевна САВИЦКАЯ!
Желаем тебе счастья, благополучия и всего самого наилучшего!

Желаю жизни долгой-долгой,
С телефончиком и "Хондой",
А ещё желаю мужа,
Чтобы сам готовил ужин,
Чтоб с большой-большой корзиной
Сам ходил по магазинам,
Чтоб детей купал в субботу,
И тебя встречал с работы.

Любящие тебя мама, папа, сестра Оля

Валентина Викторовна СЕЛЕДЧИК!
Поздравляем тебя с юбилеем, с 45-летием!

Сегодня ты стройнее и моложе,
Сегодня ты красива, весела,
И, говоря по правде, не похоже,
Что эта дата и к тебе пришла.
Пусть ведёт счастливая дорога,
И удача ждёт тебя в пути,
45, поверь, не так уж много,
Это 20 после 25!

С уважением Гончаруки

Дорогая, любимая жена, мама и бабушка
Ольга Петровна БОЛТИК!
От всей души поздравляем тебя с днём рождения!

Единственной, родной, неповторимой
Мы в этот день "спасибо" говорим.
За доброту и сердце золотое
Мы, мама любимая, тебя благодарим!
Пусть годы не старят тебя никогда,
Мы — дети и внуки — все любим тебя!
Желаем здоровья, желаем добра,
Живи долго-долго, ты всем нам нужна.

С огромной любовью и уважением муж Иван, сын Вова, дочь Галя, зять Аёня, внук
Вадим, дочь Инна, зять Саша, внуки Вика и Алёна, сваты

Наш дорогой
Василий Павлович САХОНЬ!
Поздравляем тебя с юбилеем!

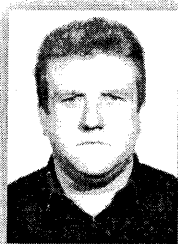

Остановись, прекрасное мгновение,
В тот день, когда, конечно, не грустят,
Мы с наслаждением празднуем рождение
Того, кому сегодня пятьдесят.
Долгих лет и крепкого здоровья,
Преданности, веры, доброты.
Пусть всегда — не только в день рождения —
Исполняются заветные мечты.

Любящие тебя жена, дети, внуки

Любимый и единственный
Николай Павлович САНЬКО!
От всей души поздравляю тебя
с днём рождения!

Желаю счастья и добра,
И долгих лет цветенья,
Улыбок, нежности, тепла
В твой светлый праздник —
День рождения.
Любимый мой, я так хочу
Тебя поздравить в этот вечер,
Зажечь хрустальную свечу,
Когда тебя с работы встречу.

Мы тихо сядем у окна,
Нальём бокал вина хмельного.
И за тебя, и за меня
Поднимем тост, ведь будет повод.
Я пожелаю много лет
В любви, согласии и мире,
Успехов в жизни и побед.
Под той счастливою звездой,
Где мы с тобой нашли друг друга,
Я буду вечно молодой.

С уважением любимая женщина

Зима. Февраль. 2001.
Ты увидишь в морозных окнах
Снег, разбросанный невпопад...
Пусть восстанет
Средь белых хлопьев
Расцветающий жизнью сад!

Оксана, Людмила, Андрей

Радиотакси
«Экспресс»
круглосуточно
Тел. 2-96-17
Пн. СГІК №001100, 30.11.99-01.10.00

РАДИОТАКСИ
услуги круглосуточно
2-56-28
Пн. СГІК №0001, 30.04.99-01.03.00

РАДИОТАКСИ
ВОЯЖ
5-15-50
Услуги
круглосуточно
Пн. СГІК №0002, 13.02.98-12.02.00

4-13-88
ТАКСИ
круглосуточно
ГАРАНТ
Пн. СГІК №001650, 31.10.97-31.10.01

РАДИОТАКСИ
ФЕНИКС
круглосуточно
2-12-88
СГІК №0001, 30.11.99-01.10.00

Слонимское УМГ ГП «Белтрансгаз»
ПРОИЗВОДИТ ПЕРЕОБОРУДОВАНИЕ
автотранспортных средств для работы
НА ГАЗОВОМ ТОПЛИВЕ.

Наш адрес:
231800 г. Слоним,
Гродненское шоссе.
Телефоны для справок:
2-19-33 (Слоним),
4-22-30 (Лиды),
72-80-98 (Гродно).
Разрешение №06-33003, 30.11.2000г.

СЖАТЫЙ
ГАЗ

Колхоз «Рассвет»
Зельвенского района
ЗАКУПАЕТ МОЛОДНЯК КРС
у населения по цене:

- бычки до 70кг — 1082,6 руб.,
- свихи 70 кг — 836,95 руб.,
- телочки до 70 кг — 982,6 руб.,
- свихи 70 кг — 736,95 руб.

за один килограмм
живого веса.

Деревня Елка,
Сынковичский сельсовет,
Зельвенский район.
Тел. 8-264-39-2-18,
8-264-39-2-82 (дисп.).

Магазин
МЕБЕЛЬ
предлагает в широком ассортименте
продукцию ОАО «Мостдрев»:

- наборы мебели для жилой комнаты;
- корпусная мебель;
- письменные столы;
- мебель для кухни;
- кровати 2-ярусная, тахта, стулья и проч.

Имеется в продаже ТРИКОТАЖ
ПП «Васёлка» (г.Жодино).
Ждем Вас по адресу
пл. Сапегі, 9,
тел. 2-33-16.
Выходные: суббота, воскресенье.

Слонимская РО БелОСТО
ПРОВОДИТ НАБОР
учащихся по подготовке
ВОДИТЕЛЕЙ
категорий А, В и Е.

Тел. (262) 2-51-23.
Пн. МБД №00369, 03.04.99-03.04.04.

На замещение вакантной
должности требуется
АВТОМЕХАНИК
со стажем работы не менее 5 лет,
знанием автомобилей отечествен-
ного производства.
Форма оплаты —
сдельно-премиальная.
Тел. 4-27-30, 4-19-28,
4-16-18.

В магазин «1000 МЕЛОЧЕЙ»
поступили в продажу
ОБОИ ВИНИЛОВЫЕ
«шелкография», производства Англии.
Большой выбор расцветок. Высокое качество, моющиеся, светостойкие,
долговечные. Цена на 40% ниже рыночной за аналогичный товар.
Приглашаем Вас посетить магазин, расположенный по адресу:
Слоним, ул. Брестская, 81.
Время работы: 10.00-19.00, (обед: 14.00-15.00), выходной — понедельник.
Тел. 5-26-13.
Возможна поставка оптовыми партиями (со скидкой).

Возьму **ПОПУТНЫЙ ГРУЗ**
в любой город Беларуси.
Оплата по договоренности.
Тел. 99-2-25, 2-66-00.
Пн. МТКРБ АА №5-2218, 02.11.98-01.11.03

Закупаю
СВИНИНУ
И ТЕЛЯТИНУ.
Тел. 99-2-48.
Свид. СРІК №008751, 05.11.99.

ЛИНОЛЕУМ Сколько угодно
Ширина 1,5м, 2м, 2,5м, 3м, 3,5м, 4м.
КОВРОВЫЕ ПОКРЫТИЯ
ПАНИЛИ ПВХ, МДФ
ЛАМИНИРОВАННЫЕ ПОЛЫ
ОБОИ (Германия, 80 видов)
Товар сертифицирован. Форма оплаты любая.
Тел. 5-13-21 (без выходных)
Гибкая система скидок.
Пн. МГИК №7626, 28.03.96-26.10.03

ПОТОЛКИ
ПОДВЕСНЫЕ
ЖАЛЮЗИ
СТЕКЛООБОИ
Тел. 41500, 22519.

ПАМЯТНИКИ.
Базагт. Габро.
Мраморная крошка.
Качество, сроки.
Тел. 2-56-26, 2-47-43.
Св. СГІК №003319, 28.06.00

САХАР, МУКА
В/С, от 25 кг с доставкой на дом
по городу и району.
Тел. 2-22-63.
Свид. СГІК №312, 03.08.2000г.

Миродин ЗАПАСНЫЕ ЧАСТИ
к автомобилям со склада в Слониме,
АККУМУЛЯТОРЫ
стартерные (Италия) 60-192 А/ч,
ул. Красноармейская, 73 (АРЗ).
Тел/факс 2-76-23 (8.00-17.00).
Свид. №17799 от 13.05.97.

МАЗ
КАМАЗ
ЗИЛ «Бычок»
тракторам
МТЗ

ПРОДАЮ
Ценные бумаги
ЧЕКИ «Жилье». Тел. 2-47-76.
Бытовую технику
ВИДЕОМАГНИТОФОН SONY-SLV
880EG Hi-Fi, стерео, 4 головки,
Х1 99, гарантия от производителя,
230 у.е. Тел. 2-27-94.
КОЛОНКА газовую, новую. Тел. 2-44-68.
КОМПЬЮТЕРЫ Pentium любой конфигурации, гарантия 36 месяцев.
Тел. 2-15-30, Советская, 8.
КОМПЬЮТЕР персональный, новый, гарантия 3 года. Тел. 2-12-95.
МАШИНУ стиральную «Васёлка», дешёвые госяны. Тел. 2-35-65.
МАШИНУ-автомат, стиральную, 6/у из Германии, в отл. сост. Тел. 4-17-75.
МИКРОВОЛНОВЫЕ печи: «Samsung», «Mullipex», офисный радиотелефон, тостер-гриль, усилитель 100 Вт, спутниковую антенну, тостер-сендвичницу. Тел. 3-10-15.
МУЗЫКАЛЬНЫЙ центр «Филипп», ЦТ «Самсон», 55см, видеомагнитофон, компрессор 220В, все 6/у, недорого. Тел. 2-01-63 (после 21.00).
МУЗЫКАЛЬНЫЙ центр KENWOOD-RXD-803 Hi-Fi Долби Сиранда, Долби Пролоджик, новый, цвет чёрный. Тел. 3-27-74 (спросить Анатолия).

РАДИОТЕЛЕФОН «Senlo-258», радиус 15 км. Тел. 5-17-08.
ТЕЛЕВИЗОР «Горизонт-61ТЦ421Д», недорогой, 6/у. Тел. 4-28-13 (после 19.00).
ТЕЛЕФОН с АОН «Русь-26», новый, гарантия, телефон «SIEMENS», 6/у, недорого. Тел. 4-28-95 (после 19.00).
ТЦ стиральную машину-автомат, видеомагнитофон, музыкальный центр. Тел. 2-14-29.
ТЦ «Горизонт-411», 6/у, в хорошем состоянии, спутниковую антенну «galaxis», новую, срочно. Тел. 3-15-05 (после 17.00).
ТЦ 67-70, стиральную машину-автомат, видеомагнитофон, CD-проектор, все 6/у в отл. сост. Тел. 2-65-89 (18.00-21.00).
ХОЛОДИЛЬНИК «Донбас», телевизор, «Горизонт-726», «Рекорд», стиральную машину «Волга-3». Тел. 2-65-89.
ХОЛОДИЛЬНИК, морозильник «Атлант», новый, киоск на рынке, в рыбном ряду. Тел. 4-12-25 (после 18.00).
ХОЛОДИЛЬНИК «Снайгер», 6/у, в хорошем состоянии. Тел. 4-17-65 (после 18.00).

Мебель
КРОВАТИ две полуторные, 6/у, можно по одной. Тел. 2-75-88.
КУХНЮ «Барокко», новую, в упаковке, спальню «Алесь», новую. Тел. 2-26-93.
КУХНЮ «Ельня» из массива сосны, 390000 руб., набор мебели «Зельвянка», 500000 руб., новые, в упаковке. Тел. 2-50-35, 2-31-61, 2-54-16.
КУХНЮ новую, дешёво. Тел. 5-19-73.
НАБОР мебели для кухни «Крыніца», нов. Тел. 3-25-96.
СЕКЦИЮ новую, пр-ва Гродненской меб. ф-ки «Вега МДФ», размер 3780х610х2230. Тел. 4-20-30.
СЕКЦИЮ мебельную, 6/у, спальню «Шара», 6/у, всё недорого. Тел. 4-10-46.
СЕКЦИЮ «Слонимская», мягкий уголок, стол-кину, 3-створчатый шкаф, сервант. Тел. 2-33-05.
СПАЛЬНЮ «Александра», новую. Тел. 2-44-98.
ТАХТУ 1,5-спальную, 2-спальную, раздвижную, трельяж, диван-кровать, секцию «Слонимская», тумбу бельевую, всё 6/у, недорого. Тел. 2-00-59.
ТАХТУ, стол-тумбу. Тел. 4-18-92.
ШКАФА два, 6/у, в хорошем состоянии. Тел. 4-12-41 (после 15.00).

Одежду
КУРТКУ кожаную длинную на меху, новую, р. 50-52-176. Тел. 2-76-47.
КУРТКУ кожаную женск., чёрного цвета, с утеплителем, мехом, на пояс, р. 46-48, 55 у.е, торг уместен. Ул. Котовского, 21 (в любое время).
ПАЛЬТО мужское, новое, чёрное, драповое, р. 52-182. Тел. 5-21-49.
ШУБУ женскую из сурка, р. 46-48, тёмно-коричневую. Тел. 2-36-23.
ШУБУ каракулевую, чёрную, недорого, срочно. Тел. 2-39-17 (общеежитие №6, ком.55, спросить Инну).

Музыкальные инструменты
АККОРДЕОН немецкого производства. Тел. 2-42-89.
Животных
КОРОВУ покрытую, 6 лет. Тел. 75-3-24.
СОБАКУ ротвейлера, сука, возраст 2 года, дрессированная. Тел. в г.п. Зельва 45-5-82 (в любое время).
КОРОВУ покрытую 8 месяцев, 7 лет, Д. Сенковича, ул. Рудная, 5, тел. 98-3-67.
ШЕНКА ротвейлера с отличной родословной, кобель, возраст 3 мес., привит. Тел. 3-14-77 (9.00-17.00).

Стройматериалы
ВАННУ чугунную 1,7м, белую, плитку газовую «Гейфест», колонку газовую «Нева», все новое. Тел. 2-60-54.
ДВЕРИ межкомнатные и входные, новые. Тел. 95-2-64.
ПЛИТКА белая, облицовочная, р.150х150-22м² и голубая-5м². Тел. 5-17-87.
ШАКЕТНИК. Тел. 2-35-76, 2-96-39.
Разное
БЕНЗОПИЛУ шведскую на запчасти. Тел. 2-97-57.
КОТЕЛ чугунный, 5-секционный и котёл металлический, дешёвые госяны. Тел. 75-3-24.
ЛАМПУ дневного света и лампу обогревательную. Тел. 2-15-26.
ОБОРУДОВАНИЕ торговое, 6/у, хорошем состоянии, недорого. Тел. 2-46-41 (днем), 3-17-60 (вечером).
РЕГУЛЯТОР электронный для инкубатора, лампу 1ц21п. Тел. 2-69-73 (9.00-12, будни, Леонид Иванович).
РУЖЬЕ ИЖ-27 Е1С, орех. Тел. 4-19-26.

КУПЛЮ
АП, АЕ, ПМП, ПМЕ, ВА, ВЛ, ВС, 2РВМ, КЕ, ПКЕ, ПКТ, ККТ, кон-такторы, киповское и др. Тел. 2-34-19.
ВИДЕОМАГНИТОФОН BM-12, осцилографы, генераторы, настольные, компьютеры ЕС, ДВК, Бэйт-1, радиостанции и др. измерительную аппаратуру. Тел. 2-34-19.
ДИВАН-кровать, кровать 1.-1,5-спальную, 6/у, недорого. Тел. 4-24-93.
ЗАВЯЖКИ, вентили, краны, отводы, переходы, фланцы, манометры, термометры, ЭКМ, диаграммы к самописцам. Тел. 8-222-24-643.
КАТАЛОГ бульдозера Т-130, Т-170, книги Т-1301, Т-170. Тел. 2-94-78.
КИРПИЧ огнеупорный. Тел. 5-27-04.
МЕХ. Тел. 8-0172-83-87-09.
МОЛОКО сухое. Тел. в Лиде 8-261-28-0-29.
ПИАНИНО 6/у, недорого или возьму напрокат. Тел. 4-15-56, 4-18-91.
РАДИОТЕЛЕФОН 6/у. Тел. 4-23-04.
ТЕЛЕВИЗОР под разборку, радиодетали. Тел. 2-69-73 (9.00-12.00, будни, Леонид Иванович).
ЧЕКИ «Жилье». Тел. 5-17-11.
ШЕНКА кокер-спаниеля. Тел. 3-10-32.

УСЛУГИ
ВЫПОЛНЮ к/р по высшей математике. Тел. 2-73-84 (после 4-18.00).
КОНТРОЛЬНЫЕ работы по английскому и немецкому языкам. Тел. 2-99-34 (Наташа).
ГРУЗОПЕРЕВОЗКИ
Беларусь, Россия, 2,5т-16м³, 5т-21м³.
Тел. 2-34-75 (Андрей).
Пн. МТКРБ АА № 51393, 14.02.00-13.02.05

ОБЛИЦОВКА плиткой, штукатурные работы. Тел. 5-24-62.
ОТДЕЛОЧНЫЕ работы: шпаклёвка, облицовка плиткой и др., есть материал пр-ва РП. Тел. 63-64-41.
ПАРКЕТНЫЕ работы, облицовка плиткой и т.д. Тел. 91-5-14 (19.00-21.00).
ПОДГОТОВКУ ребёнка к школе или примотро за ним. Тел. 2-58-68 (Светлана Владимировна).
ЧАСТНОЕ ТЕЛЕАТЕЛЬЕ.
Ул. Советская, 8.
Тел. 2-15-30, 4-22-74.
Пн. МТКРБ №1481, 17.09.99-17.09.04

ПОДГОТОВКУ для поступления в вуз по русскому и белорусскому языкам, выполню контрольные работы. Тел. 5-27-79.
ПОМОГУ в решении контрольных работ по высшей математике и химии, дам консультации по теоретическим вопросам. Тел. 2-25-25.
ПРОФЕССИОНАЛЬНОЕ музыкальное сопровождение свадеб, торжеств, юбилеев. Тел. 2-99-42 (Юрий Михайлович).

РАЗНОЕ
ДАМ информацию о рынках в Польшу. Тел. 2-30-98.
ИНФОРМАЦИЯ о рынках в РП. Тел. 2-60-54.
ИНФОРМАЦИЯ об автомобильном рынке в Германии. Тел. 2-75-50.
ИНФОРМАЦИЯ о ценах на новую, импортную эл.бытовую технику. Тел. 2-51-11.
ИЩУ работу на дому. Тел. 5-11-23 (после 16.00).
ПРОШУ вернуть за вознаграждение найденные документы на имя Гавриленко В.В. Тел. 2-59-84.

ПРОШУ вернуть за вознаграждение документы на имя Тимофеевича Алексея Леонидовича. Тел. 4-27-85.
ТРЕБУЕТСЯ на работу водитель с личным МИКРОАВТОБУСОМ, для вывоза товара на рынок. Тел. 2-60-05.
ЧАСТНОМУ телеателю требуется мастер по ремонту современной радиоаппаратуры. Тел. 2-15-30.

СТОИМОСТЬ
Объявлений для частных лиц
Стоимость объявления — 960* руб. с повтором в следующем номере бесплатно.
Оформленное поздравление — 1360 руб., поздравление с фотографией — 1450 руб., соболезнование — 840 руб., благодарность — 840 руб.

РЕКЛАМНОЙ ПЛОЩАДИ
(для предпринимателей и юридических лиц)
Один модуль (4,88х2см) — 3200 руб.
Действует система скидок.
* — все цены приведены с учетом НДС.

Закупаю СВИНЕЙ
живым весом.
Цена договорная
Тел. 2-13-62, 2-09-38.
Свид. №04783, 22.11.96.

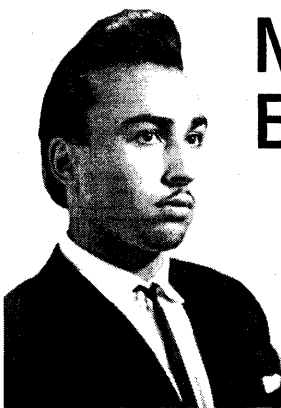
Путешествуйте с нами!
* Экскурсии по Беларуси, поездки в цирк, театры (принимает коллективные заявки от организаций и школ).
* Путёвки в санатории Беларуси и за рубежом.
* Отдых на туристско-оздоровительных комплексах Беларуси, на горнолыжных курортах Словакии.
* Визы в Польшу, Литву, Чехию.
* Ваучеры в Польшу.
Приходите!
г. Слоним, ул. Оперная, 1
Звоните!
тел. 2-44-66.
Пн. МСТ №129, 08.09.00-08.09.05.

БЛАГОДАРНОСТЬ
Выражаем огромную благодарность коллективу мебельной фабрики, лично директору, председателю профкома, родным и близким, друзьям, соседям и всем добрым людям, кто разделил с нами горечь утраты и оказал моральную поддержку в проведении похорон нашей любимой мамочки Галимовой Зинаиды Александровны. Огромное спасибо.
Родные и близкие

БЛАГОДАРНОСТЬ
Выражаем огромную благодарность авторемонтному заводу, родным, близким, друзьям, соседям и всем добрым людям, кто разделил с нами горечь утраты и оказал моральную поддержку в проведении похорон нашего любимого папочки Бичевского Василия Николаевича.
Родные и близкие

СОБОЛЕЗНОВАНИЕ
Выражаем соболезнование классному руководителю 7 «В» класса СШ № 9 Галенсон Светлане Николаевне, в связи с постигшим её горем — смертью отца.
Ученики 7 «В» класса и их родители

СОБОЛЕЗНОВАНИЕ
Выражаем соболезнование нашему ученику и однокласснику Мише Звягину и его семье, в связи с постигшим их горем — смертью отца и мужа Звягина Владимира Васильевича.
Классный руководитель, одноклассники (9«А» СШ №8) и их родители

Уладзімір Саліта

МАСТАК ЗНІК БЕЗ ВЕСТАК...

Некалькі гадоў назад у Мінску знік мастак Уладзімір Саліта. З таго часу яго шукае міліцыя, шукаюць сваякі. Але і сёння пра гэтага чалавека гавораць, што ён знік без вестак... На сёлётні год прыпадаюць 60-ыя ўгодкі з дня нараджэння Уладзіміра Саліты.

Імя мастака Уладзіміра Саліты добра вядомае ў Слоніме, асабліва на яго радзіме — у Альбярціне. Шмат хто з мясцовых жыхароў мае работы Саліты, многія яго памятаюць, былі з ім знаёмыя. У гутарцы могуць нагадаць, што Уладзімір не толькі маляваў, але і пісаў вершы, некаторыя з якіх прысвячаў Альбярціну. Пісаў іх па-руску і па-беларуску. Шмат было сатырычных твораў. З дапамогай мастака Яўгена Івано-ва, удалося адшукаць адзін ягоны верш, прысвечаны памяці бацькі, Варфаламея Саліты, якога расстралялі падчас акупацыі фашысты. Цела бацькі так і не было знойдзена сваёй, бо каты яго спалілі...

"Я добра памятаю Валодзіку, — успамінае Яўген Іванов. — Ён мне даводзіцца дзядзькам, а яшчэ першым настаўнікам. Ведаў, што Валодзя вельмі любіў чытаць. Маці мне расказвала, што калі ў Альбярцінскую бібліятэку прыходзіла новая літаратура, то яму спецыяльна паведамлялі. І ён чытаў. Яшчэ калі працаваў на кардонна-папяровым заводзе, ён літаратура ўсю бібліятэку перачытаў. Ну і, вядомаж, маляваў. Здоўнасьць да выўлечнага мастацтва ў яго была з дзяцінства. Яшчэ прапрадзед быў мастаком. І гэта перадалося ў спадчыну".

У 1962 годзе Уладзімір Саліта паступіў на аддзяленне жывапісу Мінскага мастацкага вучылішча імя Глебава. Пасля яго заканчэння ён вучыўся ў тэатральна-мастацкім інстытуце на кафедры жывапісу. Яго выкладчыкамі былі вядомыя беларускія мастакі Леанід Шчамялёў, Леанід Асідова і іншыя.

Як і ўсе мастакі, Саліта любіў цікавых людзей, быў знаёмы з пісьменнікамі, паэтамі, гісторыкамі. Яўген Іванов прыгадавае, што менавіта ад Уладзіміра калісьці ўпершыню пачуў пра сапраўдную гісторыю Беларусі,

пра нашых продкаў — ліцвінаў. У тагачасных падручніках пра гэта не пісалі...

Працаваў Уладзімір Саліта ў розных арганізацыях і мастацка-аздабляльных майстэрнях. Аднак, у асноўным, ён быў "вольным мастаком". У Слоніме ён афармляў сярэднюю школу № 8. Ягоныя карціны разышліся па ўсёй Беларусі. А яшчэ ёсць звесткі, што жанчына, якая збірала работы Саліты, і на сённяшні час жыве ў Парыжы, зрабіла там выставу-продаж яго работ. Было гэта, нібыта, у мінулым годзе...

Карціны Уладзіміра Саліты былі вельмі цікавыя. Тэматыка іх была разнастайная: нацыяромты, пейзажы, партрэты. У сваёй ранняй творчасці Саліта пісаў карціны на гістарычныя і бытавыя тэмы. Шмат яго работ згарэла падчас пажару, калі Саліта жыў у Мінску на Старажоўцы. "Усе беларускія мастакі вельмі высокай думкі пра творчасць Саліты. І яго імя больш вядома ў Мінску, чым у Слоніме", — гаворыць слоні́мскі мастак Яўген Гіль.

Уладзімір Саліта знік каля трох гадоў назад. Шукала яго не толькі міліцыя, але і сваякі. "Я яго шукаў у Мінску, — гаворыць Яўген Іванов. — Хадзіў па яго знаёмых. Але ніякіх следоў не знайшоў. Ніхто не бачыў, ніхто яго нідзе не сустракаў... Бачылі, праўда, падобнага на яго чалавека каля Дзяржынска. Казалі, што ён дзесьці з'яўляецца, начуе каля Мінска. Праўда гэта ці не, я не магу сказаць".

У Мінску жывуць дзве дачкі Саліты — Інга і Вераніка. Яны, як і бацька, сталі мастакамі.

Сяргей ЁРШ

Уладзімір Саліта (справа) з братам Мікалаем, 1960-ыя гг.

Эцюд «Старажоўка»

Эцюд «Аўтапартрэт»

Владимир САЛИТА

Свидание с отцом

А в соснах
медь колоколов Хатыни,
В их шуме боль,
величье и тоска,
На кладбище,
в поселке Альбертине
У обелиска серая доска.
Она как будто
пулями прибита
И сварена напалмом
в монолит,
Она как, память вдов,
для нас хранит
То, что уже
за временем забыто.
Я знаю, сколько
в лестнице ступеней,
В цепях тяжёлых
каждое звено,
Но все равно
робею на мгновение,
На цыпочках
спускаюсь все равно.
Фамилий ряд,
как очередь из диска,
Что смолкал вору
у ямы на краю,
В заученном уже
на память списке
Привычный взгляд находит
вновь мою.
Как не читай,
с конца иль по порядку,
Я натыкаюсь
будто бы на боль,
И в жизнь мою,
и в волосы, как смоль,
Она влилась навеки
белой прядкой.

А ветер,
как аркан в еловых лапах,
Потерянное мною навсегда,
Со мною вместе
шепчет слово "папа",
Которое я нес к тебе года.
Я сам отец
для крохотной дочурки,
Я знаю ласку
детских нежных рук,
И цепенею:
"Папка, где ты?" —
Вдруг услышав,
с ней порой играя в жмурки.
Уносит ветер тихое мое,
для обелиска
Сказанное "папа",
Как пепел твой,
что тщательно
Размел эсэсовец
еловой колкой лапой,
Не думал
узколобий и тупой,
Быть может
и живущий где донине,
Что Бухенвальды,
Лидица, Хатыни
Заговорят вновь
на земле тобой.
И голос твой
в могучем этом хоре,
Я узнаю, не слышав никогда.
"Пока, отец,
до встречи самой скорой", —
"Пока сынок",
— я слышу сквозь года.

ПРОГНОЗ ПОГОДЫ по Гродненской ОБЛАСТИ

7 и 8 февраля по Гродненской области временами осадки, ночью на большей части, днем местами туман, гололед. Температура воздуха ночью -3+2, днем 0+5.

Облгидрометецентр

У "КАМУНАЛЬНИКА" — новы галоўны трэнер

Нядаўна ў слоні́мскім ФК "Камунальнік" з'явіўся новы галоўны трэнер. Ён стаў мінчані́н Леанід Савіцкі.

Адначасова быў зменены ўвесь трэнерскі штаб каманды. Старшым трэнерам стаў Валянцін Гародні́каў, трэнерам — Руслан Корнеў. Магчыма, што ў камандзе будзе трэнер па селекцыйнай рабоце.

Усім футбалістам, у якіх скончыліся кантракты, дазволена кудысьці ўладкоўвацца. Ніхто з трансфера здымацца не будзе. Некаторыя футбалісты "Камунальніка" цяпер знаходзяцца на праглядзе ў розных камандах. Аднак рэальныя шансы замацавацца маюць пакуль толькі Генадзь Карасёў і Дзмітрый Скатарэнка ў наваполацкім "Нафтан-Дэвоне". Галкіпер "Камунальніка" Андрэй Ясковіч разам з мінскім "Тарпеда-МАЗ" нядаўна адправіўся на збор у Турцыю...

Леанід Савіцкі прыехаў у Слонім увечары 5 лютага. Мы сустрэліся з ім і задалі некалькі пытанняў, каб прадставіць новага галоўнага трэнера "Камунальніка" слоні́мскім бабелшчыкамі.

— Я нарадзіўся ў 1956 годзе ў Сібіры, — гаворыць Леанід Альбінавіч Савіцкі. — Рос ужо ў Беларусі, куды пераехаў з бацькамі, у невялікім гарадку Глуск каля Бабруйска. Закончыў Віцебскі тэхнікум фізкультуры. Служыў у арміі ў Слоніме, у спартуздзе, пайтара гадзі. Потым паехаў у Расію, гуляў у Ніжнім Ноўгарадзе. Пасля вярнуўся ў Мінск, дзевяць гадоў быў у камандзе "Спутнік" як ігрок, трэнер, начальнік каманды. Тры гады працаваў у ДЮСШ №5, школе алімпійскага рэзерву. Сем сезонаў правёў у мінскім "Тарпедзе", пяць гадоў на пасадзе старшага трэнера, два гады ў маладзёжнай камандзе "Рэал". Апошні год працаваў у міні-футболе ў Мінску. Атрымаўшы запрашэнне, вырашыў працаваць тут, у Слоніме.

— Як хутка прынялі рашэнне?

— Ужо сезон пачаўся. Няма часу доўга думаць... А я ўжо паспеў

Леанід Савіцкі

тры тыдні папрацаваць трэнерам мінскага "Трактора". Але падыход там да каманды аматарскай, а мне хацелася працаваць на прафесійным узроўні. Таму я аддаў перавагу Слоніму. Хоць і сям'я ў Мінску засталася... Для работы ў Мінску каманд вельмі мала, а трэнераў вельмі многа.

— У аўторак будзе сход каманды?

— Так, сабраецца каманда, ігракі і кіраўніцтва клуба. Вызначым бліжэйшыя перспектывы. Рабочы працэс ужо пайшоў. Паглядзеў я базу каманды. У прычыне, ёсць умовы, каб плённа працаваць, вяртаць слоні́мскі футбол зноў у вышэйшую лігу. І пастарацца там замацавацца, а не выходзіць з яе пасля першага ж сезона...

— Са складам каманды Вы ўжо знаёмыя?

— Трохі ўжо знаёмы. Напэўна, будзем рабіць стаўку на мясцовых хлопцаў. На перспектыву моладзь, якая хоча штосьці даказаць, якая больш думае пра футбол і менш пра грошы.

У аўторак, 6 лютага, прайшоў сход каманды з удзелам новага галоўнага трэнера. Але яшчэ перад гэтым Леанід Савіцкі правёў першую трэнерскую футбалістаў "Камунальніка" у спарткомплексе.

Сяргей ЁРШ, Віталь ГІЛЬ (фота)

"Кафель" Валчкову пакуль не пад сілу

На жаль, на чвэрцьфінальным бар'еры скончыўся шлях беларуса Уладзіміра Валчкова на тэнісным турніры ў італьянскім горадзе Мілане з прызавым фондам 400 тысяч долараў.

Так пакуль і не здолеў лепшы на цяперашні момант беларускі тэнісіст адолець аднаго з лепшых тэнісістаў свету па мянушцы "Кафель" (па пашпарце - расіяніна Яўгена Кафельнікава), які па выніках мінулага сезона быў у па-

цёрцы лепшых. Валчкоў і раней сустракаўся з ім, але пакуль ні разу не здолеў здабыць перамогу. З лікам 4:6, 3:6 Валчкоў пацярпеў паразу, аднак ужо выхад у чвэрцьфінал можна лічыць поспехам пасля таго як пачатак сезона, не лічачы тэніснага турніру ў Катары, беларусамі і беларускамі быў правалены. Цяпер у тэніснім свеце наступае перыяд гульняў зборных камандаў у рамках розыгрышу Кубка Дэвіса.

Наша свабода

Магазин «Автозапчасти»

предлагает в широкое ассортименте запчасти к а/м ВАЗ, Москвич и ко всем видам иномарок

ТАСОЛ А-40 (белорусского пр-ва), а также к иномаркам ТОРМОЗ-АККУМУЛЯТОРЫ 55А/ч, 60 А/ч, 72 А/ч, 88 А/ч, 100 А/ч (га-МАСЛА ремкомплекты РТЦ и рантия 2 года); ГЛУШИТЕЛИ, РЕ-ЗТЦ, ПОДШИПНИКИ, СВЕЧИ ЗОНАТОРЫ, приемные ТРУБЫ, накала и многое другое.

Ул. Красноармейская, 73, тел. 2-54-57.

Время работы: понедельник-пятница 9.00-18.00, суббота, воскресенье 9.00-15.00.

БОЛЕЕ 900 наименований
Форма оплаты — наличный и безналичный расчёт.
Умеренные цены